

ILŪKSTES VĒSTIS NOVADA

PAR DOMES SĒDI MĀRTĀ

2020. gada 31. martā Ilūkstes novada domes sēdē Nr.5 tika izskatīts 31 jautājums un pieņemti lēmumi.

1. Par attālinātu Ilūkstes novada pašvaldības domes un komiteju sēžu norisi, (saistošie noteikumi Nr.3/2020 "Grozījumi Ilūkstes novada pašvaldības 05.02.2018. saistošajos noteikumos Nr.4/2018 "Ilūkstes novada pašvaldības nolikums"").
2. Par nekustamā īpašuma nodokļa nomaksas termiņa pārcelšanu Ilūkstes novadā.
3. Par SIA "Veselības centrs Ilūkste" 2019. gada finanšu pārskata apstiprināšanu.
4. Par SIA "Ornaments" 2019. gada finanšu pārskata apstiprināšanu.
5. Par pašvaldībai piekritīgas zemes vienības "Graudīņi" Šēderes pagastā nodošanu atsavināšanai.
6. Par pašvaldības zemes vienības nodošanu atsavināšanai Pilskalnes pagastā.
7. Par pašvaldības nekustamā īpašuma Senlejas iela 6-8, Pilskalnē atsavināšanu.
8. Par pašvaldības nekustamā īpašuma Raiņa iela 16, Ilūkstē atsavināšanu, nosacītās cenas un izsoles noteikumu apstiprināšanu.
9. Par pašvaldības nekustamā īpašuma "Lustu ferma", Eglaines pagastā atsavināšanu.
10. Par Ilūkstes novada Sociālās dienesta darba organizāciju ārkārtas situācijas laikā.
11. Par ģimenes atbalsta un krīzes centra Skolas ielā 11-2, Šēderē darbības izbeigšanu.
12. Par sociālā dzīvokļa statusa piešķiršanu pašvaldības dzīvoklim Skolas ielā 11-2, Šēderē.
13. Par pašvaldības dzīvokļa Skolas ielā 11-2, Šēderē izmantošanu izolācijas un karantīnas nodrošināšanai repatriantiem.
14. Par Ilūkstes novada attīstības programmas 2020.-2026. gadam projekta nodošanu publiskai apspriešanai.
15. Par adreses Ozolu iela 2, Ilūkstē likvidēšanu.
16. Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu nekustamajam īpašumam "Strazdiņi" un nosaukuma "Jaunsodišķi" piešķiršanu Dvietes pagastā.
17. Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu nekustamajam īpašumam "Puslauki" un nosaukuma "Rudzupuķe" piešķiršanu Eglaines pagastā.
18. Par zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamajam īpašumam "Rudzīši" Prodes pagastā.
19. Par zemes vienības atdalīšanu no nekustamā īpašuma "Lidumi" un nosaukuma "Jaunlidumi" piešķiršanu Pilskalnes pagastā.
20. Par zemes vienības atdalīšanu no nekustamā īpašuma "Mežinieki" un nosaukuma "Mazmežinieki" piešķiršanu Eglaines pagastā.
21. Par zemes vienības atdalīšanu no nekustamā īpašuma "Niedrites" un nosaukuma "Lielniedras" piešķiršanu Eglaines pagastā.
22. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līgumu pagarināšanu Pilskalnes pagastā.
23. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līguma pagarināšanu Prodes pagastā.
24. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līgumu pagarināšanu Eglaines pagastā.
25. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līguma pagarināšanu Šēderes pagastā.
26. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līgumu pagarināšanu Dvietes pagastā.
27. Par zemes nomas pirmtiesību izbeigšanu Dvietes pagastā.
28. Par pašvaldības neapbūvētas zemes iznomāšanu Dvietes pagastā.
29. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līguma pagarināšanu Bebrene pagastā.
30. Par zemes nomas tiesību izbeigšanu Bebrene pagastā.
31. Par zvejas tiesību nomu Baltmuižas ezerā Prodes pagastā.

Īsumā par Ilūkstes novada domē pieņemtajiem lēmumiem

Lai nodrošinātu pašvaldības domes un komiteju sēžu darba nepārtrauktību ārkārtas situācijas laikā, pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 1.punktu un 24.pantu **novada dome nolēma ārkārtas gadījumos**, kad domes un komitejas sēdes nevar notikt klātienē, **organizēt** attālinātu Ilūkstes novada pašvaldības domes un komiteju sēžu norisi. **Apstiprināt** saistošos noteikumus Nr.3/2020 "Grozījumi Ilūkstes novada pašvaldības 05.02.2018. saistošajos noteikumos Nr.4/2018 "Ilūkstes novada pašvaldības nolikums"").

• • •
Ņemot vērā to, ka COVID-19 izplatība Latvijā un citās valstīs tieši vai netieši negatīvi ietekmē daudzu nozaru uzņēmumu darbību un attiecīgi arī uzņēmumu darbinieku ienākumus un valsti izsludinātā ārkārtas stāvokļa COVID-19 vīrusa izplatības dēļ, pašvaldība ir pārtraukusi apmeklētāju apkalpošanu klātienē. Zūd iespēja nomaksāt nekustamā īpašuma nodokli (NĪN) pašvaldības kasēs skaidrā naudā, kas ir ļoti aktuāli vecāka gadagājuma cilvēkiem, līdz ar to jau šobrīd, liedzot virknei nodokļu maksātāju veikt nodokļa nomaksu līdz 31.martam; būtu lietderīgi NĪN maksājuma termiņu pārcelt uz vēlāku laiku, kad ārkārtas stāvoklis būs beidzies. Pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27.punktu, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 24.panta pirmās daļas 4.punktu, likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 4.pantu, **novada dome nolēma pārcelt** nekustamā īpašuma nodokļa pirmā (31.03.2020.), otrā (15.05.2020.) un trešā (17.08.2020.) maksājuma termiņu uz 2020.gada 1.septembri. Ja COVID-19 vīrusa izplatības dēļ ārkārtas stāvoklis valstī tiek pagarināts, NĪN nomaksas termiņi var tikt pārskatīti.

• • •
Pamatojoties uz "Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likuma" 66.panta pirmās daļas 1.punktu, likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27.punktu, kā arī ņemot vērā Finanšu komitejas 30.03.2020. atzinumu, **novada dome nolēma apstiprināt** sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Veselības centrs Ilūkste" 2019. gada finanšu pārskatu.

• • •
Pamatojoties uz "Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likuma" 66.panta pirmās daļas 1.punktu, likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27.punktu, kā arī ņemot vērā Finanšu komitejas 30.03.2020. atzinumu, **novada dome nolēma apstiprināt** sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Ornaments" 2019. gada finanšu pārskatu.

• • •
Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 14.panta 1.daļas 2.punktu un 21.panta 1. daļas 17. punktu, Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 3.panta pirmās daļas 1. punktu un otro daļu, kurā noteikts, *ka mantas atsavināšanas pamatveids ir mantas pārdošana izsolē*, 4.panta pirmo daļu, kurā noteikts, *ka publiskas personas mantas atsavināšanu var ierosināt, ja tā nav nepieciešama attiecīgai atvasinātai publiskai personai vai tās iestādēm to funkciju nodrošināšanai*, 5.panta pirmo daļu, ņemot vērā Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas 30.03.2020. atzinumu, **novada dome nolēma nodot** atsavināšanai pašvaldībai piekritīgu zemes vienību "Graudīņi", Šēderes pagastā, kadastra apzīmējums 4490 006 0055 - 3,8 ha kopplatībā, pārdojot izsolē, jo tā nav nepieciešama likumā noteikto pašvaldības funkciju veikšanai.

• • •
Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 14.panta 1.daļas 2.punktu un 21.panta 1. daļas 17. punktu, Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 3.panta pirmās daļas 1. punktu un otro daļu, kurā noteikts, *ka mantas atsavināšanas pamatveids ir mantas pārdošana izsolē*, 4.panta pirmo daļu, kurā noteikts, *ka publiskas personas mantas atsavināšanu var ierosināt, ja tā nav nepieciešama attiecīgai atvasinātai publiskai personai vai tās iestādēm to funkciju nodrošināšanai*, 5.panta pirmo daļu, Ministru Kabineta 01.02.2011. noteikumu Nr.109 "Kārtība, kādā atsavināma publiskas personas manta" 11.5 punktu, Ministru Kabineta 10.04.2012. noteikumu Nr.263 "Kadastra objektu reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumu" 46.un 47.punktu, ņemot vērā Finanšu komitejas 30.03.2020. atzinumu, **novada dome nolēma atdalīt** no pašvaldības nekustamā īpašuma "Atpūtas laukums-Kaimiņi", Pilskalnes pagastā, kadastra Nr.4480 008 0377, zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4480 008 0387 - 0,0484 ha platībā, **izveidot** jaunu īpašumu ar nosaukumu "Jaunlaučiņi", Pilskalnes pagastā, un **nodot** to atsavināšanai, pārdojot izsolē, jo tas nav nepieciešams likumā noteikto pašvaldības funkciju veikšanai.

• • •
Pamatojoties uz Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 3.panta pirmās daļas 2. punktu, kurā noteikts, *ka nekustamo mantu var atsavināt pārdojot par brīvu cenu*, 4. panta pirmo daļu, kas nosaka, *ka pašvaldības mantas atsavināšanu var ierosināt, ja tā nav nepieciešama attiecīgās pašvaldības iestādēm to funkciju nodrošināšanai*, 4.panta ceturtās daļas 5.punktu, 5.panta pirmo un piekto daļu, 8.panta sesto un septīto daļu, **kuros noteikts**, *ka nosacīto cenu nosaka komisija, pieaicinot sertificētu vērtētāju*, 37.panta pirmās daļas 4.punktu, kurā noteikts, ka pārdojot publiskas personas man-

tu par brīvu cenu var, ja nekustamo īpašumu iegūst šā likuma 4.panta ceturtajā daļā minētā persona, šajā gadījumā pārdošanas cena ir vienāda ar nosacīto cenu (8.pants), Ministru Kabineta 01.02.2011. noteikumu Nr.109 "Kārtība, kādā atsavināma publiskas personas manta" 11.5. punktu, likuma "Par pašvaldībām" 14.panta pirmās daļas 2.punktu, 21.panta pirmās daļas 17.punktu, kā arī Finanšu komitejas 30.03.2020. atzinumu, **novada dome nolēma atsavināt** pārdodot par brīvu cenu pašvaldības nekustamo īpašumu (1-istabas dzīvokli) Senlejas iela 6-8, Pilskalnē, Pilskalnes pagastā, kadastra Nr.4480 900 0042, sakarā ar to, ka minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldībai un tai pakļautajām institūcijām tām noteikto funkciju nodrošināšanai.

• • •

Pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 14.panta pirmās daļas 2.punktu, 21.panta pirmās daļas 17.punktu, Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 3.panta otro daļu, kurā noteikts, *ka mantas atsavināšanas pamatveids ir mantas pārdošana izsolē*, 4. panta pirmo daļu, kas nosaka, *ka pašvaldības mantas atsavināšanu var ierosināt, ja tā nav nepieciešama attiecīgās pašvaldības iestādēm to funkciju nodrošināšanai*, 8.panta sesto un septīto daļu, *kuros noteikts, ka nosacīto cenu nosaka komisija, pieaicinot sertificētu vērtētāju*, 9.panta otro daļu, kas nosaka, *ka institūciju, kura organizē pašvaldības nekustamā īpašuma atsavināšanu, nosaka dome*, 10.panta pirmo un otro daļu, 13.pantu, kas nosaka, *ka izsoles termiņu nedrīkst noteikt īsāku par četrām nedēļām*, Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 3.panta pirmās daļas otro punktu, kas nosaka, *ka pašvaldības manta atsavināma un nododama īpašumā vai lietošanā par iespējami augstāku cenu*, ņemot vērā Finanšu komitejas 30.03.2020. atzinumu par to, ka nekustamais īpašums Raiņa iela 16, Ilūkstē nav nepieciešams pašvaldības funkciju veikšanai un to var atsavināt, **novada dome nolēma atsavināt** pašvaldības nekustamo īpašumu Raiņa iela 16, Ilūkstē, kadastra Nr.4407 002 0049, turpmāk – Īpašums, nosakot atsavināšanas veidu – mutiska izsole ar augšupejošu soli. **Noteikt** izsoles termiņu ne īsāku par 4 nedēļām no pirmā sludinājuma publicēšanas dienas.

• • •

Pamatojoties uz Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 3.panta pirmās daļas 2. punktu, kurā noteikts, *ka nekustamo mantu var atsavināt pārdodot par brīvu cenu*, 4. panta pirmo daļu, kas nosaka, *ka pašvaldības mantas atsavināšanu var ierosināt, ja tā nav nepieciešama attiecīgās pašvaldības iestādēm to funkciju nodrošināšanai*, 4.panta ceturtais daļas 3.punktu, 5.panta pirmo un piekto daļu, 8.panta sesto daļu, *kuros noteikts, ka nosacīto cenu nosaka komisija, pieaicinot sertificētu vērtētāju*, 37.panta pirmās daļas 4.punktu, kurā noteikts, *ka pārdot publiskas personas mantu par brīvu cenu var, ja nekustamo īpašumu iegūst šā likuma 4.panta ceturtajā daļā minētā persona, šajā gadījumā pārdošanas cena ir vienāda ar nosacīto cenu (8.pants), Ministru Kabineta 01.02.2011. noteikumu Nr.109 "Kārtība, kādā atsavināma publiskas personas manta" 11.5. punktu, likuma "Par pašvaldībām" 14.panta pirmās daļas 2.punktu, 21.panta pirmās daļas 17.punktu, **novada dome nolēma atsavināt** pārdodot par brīvu cenu pašvaldības nekustamo īpašumu (zemi) „Lustu ferma“, Eglaines pagastā, kadastra Nr.4456 002 0102, zemnieku saimniecībai "Zālītes", reģistrācijas Nr.41501000687, sakarā ar to, ka minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldībai un tai pakļautajām institūcijām tām noteikto funkciju nodrošināšanai.*

• • •

Pamatojoties uz LR likuma «Par pašvaldībām» 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Ministru Kabineta 2020.gada 12.marta rīkojumu Nr.103 "Par ārkārtas situācijas izsludināšanu" un ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra rekomendācijas, ņemot vērā 30.03.2020. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas atzinumu, **novada dome nolēma noteikt šādus Ilūkstes novada Sociālā dienesta darba organizācijas pasākumus Korona vīrusa COVID-19 izplatības mazināšanai un epidemioloģiskās drošības uzturēšanai**: atcelt visus Dienesta plānotos darba braucienus. Dienesta darbiniekiem izvērtēt un iespēju robežās nodrošināt pakalpojumu sniegšanu attālināti (t.sk. telefoniski, ar e-pasta palīdzību). Klātienē pakalpojumi nodrošināmi TIKAI neatliekamajos gadījumos vai krīzes situācijās. Nodrošināt Dienesta darbinieku un klientu aizsardzību, ieviešot aizsardzības pasākumus.

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma «Par pašvaldībām» 21.panta pirmās daļas 27.punktu, ņemot vērā 30.03.2020. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas atzinumu, **novada dome nolēma** ar 2020.gada 31.martu **izbeigt** Ģimenes atbalsta un krīzes centra Skolas ielā 11-2, Šēderē, darbību.

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma «Par pašvaldībām» 21.panta pirmās daļas 27.punktu, likuma „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām” 4.panta pirmo daļu, ņemot vērā 30.03.2020. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas atzinumu, **novada dome nolēma piešķirt** sociālā dzīvokļa statusu pašvaldības dzīvoklim Skolas ielā 11-2, Šēderē, krīzē nonākušu personu (ģimeņu) izmitināšanai. **Noteikt**, ka sociālais dzīvoklis ir sociālā dienesta uzskaitē un sociālais dienests atbild par tā uzturēšanu un apsaimniekošanu.

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma «Par pašvaldībām» 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Ministru Kabineta 2020.gada 12.marta rīkojumu Nr.103 "Par ārkārtas situācijas izsludināšanu" un ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra rekomendācijas, 30.03.2020. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas atzinumu, **novada dome nolēma** Koronavīrusa COVID-19 izplatības mazināšanai un epidemioloģiskās drošības uzturēšanai, **noteikt**, ka izolācijas un karantīnas nodrošināšanai nepieciešamības gadījumā piedāvāt repatriantiem mitināties pašvaldības dzīvokli Skolas ielā 11-2, Šēderē.

• • •

Pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 14.panta otrās daļas 1.punktu, Teritorijas attīstības plānošanas likuma 4.pantu, 12.panta pirmo daļu, Ministru Kabineta 2014.gada 14.oktobra noteikumu Nr.628 "Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" 67.punktu, ņemot vērā Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas priekšlikumu, **novada dome nolēma nodot** Ilūkstes novada attīstības programmas 2020.-2026. gadam projektu publiskajai apspriešanai.

• • •

Pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Ministru Kabineta 08.12.2015. noteikumu Nr.698 "Adresācijas noteikumi", 9. punktu, **novada dome nolēma likvidēt** adresi Ozolu iela 2, Ilūkste, Ilūkstes nov. (adreses klasifikatora kods-106166126).

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27. punktu, "Zemes ierīcības likuma" 5. panta 1.punktu, 8. panta pirmās daļas trešo punktu un Ministru Kabineta 02.08.2016. noteikumu Nr.505 "Zemes ierīcības projekta izstrādes noteikumi" 11.2, 13. punktus, **novada dome nolēma atļaut** izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamajam īpašumam "Rudziši", Prodes pagastā, īpašuma kadastra Nr.4435 002 0009. Zemes ierīcības projekts jāizstrādā, saskaņā ar Ilūkstes novada spēkā esošo teritorijas plānojumu un Ministru Kabineta 02.08.2016. noteikumiem Nr. 505 "Zemes ierīcības projekta izstrādes noteikumi", un pamatojoties uz 19.12.1996. Valsts Zemes dienestā reģistrēto zemes robežu plānu.

• • •

Izskatot iesniegumu par **atļauju iznomāt zvejas nomas tiesības** pašpatēriņa zvejai Baltmuižas ezerā ar murdu un tīklu, pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Zvejniecības likuma 7.panta 2.daļu, 06.05.2007. Ministru Kabineta noteikumiem Nr.295 "Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos", 11.08.2009. Ministru Kabineta noteikumu Nr. 918 "Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību" 1.4. un 27.2. apakšpunktu un 17. un 87. punktu, 23.12.2014. Ministru Kabineta noteikumu Nr. 796. "Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos" 3.1. un 7.1 apakšpunktiem, **novada dome nolēma iznomāt** rūpnieciskās zvejas tiesības pašpatēriņa zvejai Prodes pagastā Baltmuižas ezerā līdz 2020.gada 31.decembrim. Zvejas tiesību nomas maksu zvejai noteikt: zvejai ar vienu zvejas tīklu 30 m garumā - EUR 17,10 un zvejai ar vienu murdu ar sētu (kas atbilst 30 metru tīklu garuma limitam) - EUR 9,96 par vienu gabalu, neizmantojot abus zvejas rīkus vienlaicīgi. **Noslēgt** rūpnieciskās (pašpatēriņa) zvejas tiesību nomas līgumu.

Pārskatu sagatavoja:
Ilūkstes novada pašvaldības
sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

KĀ IEROBEŽOJUMU LAIKĀ STRĀDĀ ILŪKSTES VPVKAC?

Ilūkstes novada Valsts un pašvaldības vienotais klientu apkalpošanas centrs (VPVKAC) klātienē apmeklējumiem slēgts, taču darbs noris – darbinieces reģistrē un virza izskatīšanai ienākošo korespondenci, atbild uz telefona zvaniem un palīdz klientiem mājās pašiem attālināti pieteikt nepieciešamos pakalpojumus.

Situācija, bez šaubām, ir sarežģīta, taču ir arī risinājumi – piemēram, pašvaldībai adresētus iesniegumus un citus dokumentus klienti var ievietot pastkastē pie pašvaldības ieejas durvīm. Lai iedzīvotājiem nodrošinātu slimības pabalsta pieteikšanu, uz sadarbību aicinātas Veselības centra "Ilūkste" ģimenes ārstu prakses. Tur izdrukātā veidā pieejamas iesniegu

mu veidlapas. Aizpildītas tās var vai nu nosūtīt pa pastu VSAA Daugavpils reģionālajai nodaļai (Ģimnāzijas ielā 10, Daugavpils, LV-5401), vai arī ievietot pašvaldības pastkastē turpmākai reģistrēšanai un nosūtīšanai līdzšinējā (pirmskrīzes) kārtībā. Klientiem, kuriem ir internetbankas piekļuves rīki, VPVKAC var palīdzēt pieteikt kā slimības pabalstu, tā arī jebkādu citu pakalpojumu, neizejot no mājas.

Ārkārtējās situācijas laikā VPVKAC ir attālināti sasniedzams pa tālr.: **65447850, 29151600** un atvērts dažādu jautājumu risināšanai.

Ilūkstes novada Valsts un pašvaldības vienotā
Klientu apkalpošanas centra speciāliste
Vineta Zemlicka-Ruhmane

ILŪKSTES NOVADA PAŠVALDĪBA SAGLABĀ IEROBEŽOJUMUS SAISTĪBĀ AR VALSTĪ IZSLUDINĀTO ĀRKĀRTAS SITUĀCIJU!

Lai ierobežotu Covid-19 izplatību, Ministru Kabinets ir izsludinājis ārkārtējās situācijas pagarinājumu līdz šī gada 12. maijam, tādējādi pagarinot 12. marta valdības rīkojuma par "Ārkārtējās situācijas izsludināšanu" darbības laiku.

Ārkārtas situācija ir spēkā no lēmuma pieņemšanas brīža līdz šī gada 12. maijam ar mērķi šajā laikā ierobežot Covid-19 izplatību. Pamatojoties uz šo rīkojumu, **Ilūkstes novada pašvaldības ieviestie ierobežojumi ir spēkā līdz 12. maijam.**

Izmaiņas pašvaldības un tās iestāžu darbā
Ilūkstes novada pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv

Jautājumu gadījumā lūdzam sazināties ar
Valsts un pašvaldības vienoto klientu apkalpošanas centru (VPVKAC)
KLĀTIENES APMEKLĒJUMIEM SLĒGTS!

65447850; 29151600; dome@ilukste.lv

TERITORIJAS PĀRVALDES, APSAIMNIEKOŠANAS UN SABIEDRISKĀS KĀRTĪBAS NODAĻA

Neraugoties uz Covid-19 un izsludināto ārkārtas situāciju, pavasaris ir atnācis.

Kā jau tika plānots, pilsētā veikta bīstamo koku ciršana Raiņa, Pilskalnes - Sporta ielu skvēros, nama Brīvības ielā 6 un kapu teritorijās. Stadiona un Jelgavas ielas posmā tika veikta koku vainagu saīsināšana, bet Upes ielā tika apgriezti lielā transpota kustībai traucējošie apakšējie ozolu zari. Pēc koku ciršanas tika savākta nocirstā koksne un nogādāta pašvaldības ēkas Brīvības ielā 13 apkurināšanai. Nocirstā koksne sazāģēta, saskaldīta un sagatavota telpu apkurināšanai nākamajā rudens/ziemas sezonā. Visos objektos tika savākti un nodoti šķeldošanai nocirsto koku zari.

No SIA "Eco Baltia VIDE" tika nopirkti 16 dalīto atkritumu savākšanas konteineri, no kuriem 10 ir uzstādīti Ilūkstē. Tādējādi tika izveidoti vēl papildus 4 šķirotu atkritumu savākšanas punkti, lai mazinātu noglabājamo atkritumu daudzumu, un maksimāli palienātu pārstrādei nododamos atkritumus.

Konteineri izvietoti:

- Kastaņu ielā (pie tiltiņu skvēra);
- Jēkabpils ielā (pie veikala);
- Smilšu ielā 3 (pie vecā veikala);
- Pilskalnes ielā (pie veikala Skapis).

Papildus tika uzstādīti 2 konteineri jau esošajā atkritumu savākšanas punktā Brīvības ielā 3. Paredzēts šķirotiem atkritumiem uzstādīt konteineru Grāvju ielā (pie estrādes).

Sākot no 25.03.2020. līdz 26.04.2020. ir izsludinātas pavasara "Tirības dienas" novadā. Aicinām novada iedzīvotājus aktīvi iesaistīties savu īpašuma teritoriju sakopšanā, jo šajā laikā ir atļauts novada pilsētu un ciematu teritorijās veikt dārza atkritumu dedzināšanu, ievērojot visas ugunsdrošības prasības. **Kategoriski aizliegts dedzināt kūlu!**

Nodaļas darbs rit pilnā sparā. Visi nodaļas strādnieki pilda savus tiešos darba pienākumus, veicot pašvaldībai piederošo teritoriju kopšanu un uzturēšanu kārtībā. Regulāri tiek veikta atkritumu vākšana ielu nodalījumu joslās, laukumos un citās pašvaldībai piederošās teritorijās. Savāktie atkritumi tiek šķiroti un nodoti atkritumu apsaimniekotājam.

Pilsētā tika uzstādīts Lieldienu noformējums. Šogad izgatavojām papildus un izmantojam arī iepriekšējos gados izgatavotos un pirktos dekorāciju elementus pilsētas svētku noformējumam.

Aprīļa sākumā ir uzsākušas savu darbību pilsētas strūklakas.

Maija mēnesī paredzēts turpināt ceļiņu un atpūtas vietas ierīkošanas darbus iedzīvotājiem pilsētas estrādes teritorijā, kā arī atsāksies darbs pie pilsētas apstādījumu kopšanas un puķu doņu ierīkošanas.

Maija, jūnija mēnešos ir paredzēts veikt Ilūkstes pilsētas ielu seguma bedrīšu remontu.

Ilūkstes novada pašvaldības
Teritorijas pārvaldes, apsaimniekošanas
un sabiedriskās kārtības nodaļas vadītāja
Romualda Kartašova

LIELĀ TALKA KĀ PLĀNOTS NORISINĀSIES 16. MAIJĀ

Nemot vērā, pašreizējo situāciju Latvijā un visā pasaulē, kā arī paaugstinātas drošības un sociālās distancēšanas apstākļus, Lielā Talka šogad tiek organizēta, lielāku uzsvāru liekot uz individuālo talkošanu. Kā iepriekš tika ziņots, talka norisināsies 16.maijā, taču visus talkotājus aicinām izvēlēties vienu no sev piemērotākajiem un pašreizējos apstākļos pieļaujamajiem talkošanas formātiem.

Arī šogad Lielās Talkas moto ir **“Mēs piederam nākotnei - Latvija pieder nākotnei!”** un šogad šim sauklim ir arī papildus vēstījums: **“Sakop savu sētu, Tava sēta – Latvija”**. Tā mērķis ir veicināt izpratni, ka mums jā rūpējas par savu sētu un pagalmu, kas veido valsti kopumā, jo visa Latvija ir mūsu kopīgā dzīves telpa. Šogad visus aicinām vairāk pievērsties savas apkārtnes sakārtošanai, ievērojot visus sociālās distancēšanās noteikumus, un izvēloties kādu no sekojošajiem formātiem:

SOLO talkas: talkojiet vienatnē, pastaigājoties pa mežu vai gar jūru, sakopjot savas mājas apkārtni;

DUO talkas: talkojiet divatā. Ja esat vienas mājsaimniecības pārstāvji, tad talkojiet droši kopā, ja esat draugi vai paziņas, ievērojiet vismaz divu metru distanci;

ĢIMENES talkas: talkojiet visa ģimene kopā, bet ievērojiet, ka jums jābūt vienas mājsaimniecības pārstāvjiem.

Tas, ka lielākoties cilvēki talkos pa pāriem ar ģimeni vai individuāli, nozīmē arī vairāk individuālo talkas vietu pieteikumu. Tāpēc visus talkotājus aicinām atzīmēt savas talkošanas vietas interaktīvajā kartē, kuru atradīsiet Lielās Talkas mājas lapā <https://talkas.lv/> pieteikt-talku/, kurā šogad ir notikušas izmaiņas:

- labiekārtošanas talkas var pieteikt ikviens talkotājs, neatkarīgi, vai talkošanas notiek privātajā vai publiskajā sektorā. Tās var būt talkas, kuras notiek uz privātas zemes un kurām nav vajadzīgs saskaņojums ar pašvaldību, un kurās atkritumus, ja tādi ir radušies, aizved paši rīkotāji;

- uzkopšanas talkas ir tās, kuras notiek publiskās teritorijās un kurām ir nepieciešams pašvaldības saskaņojums, lai saņemtu bezmaksas maisus un kurās tiek nodrošināta savākto atkritumu izvešana.

Līdz ar labiekārtošanas vai uzkopšanas talkas vietas atzīmēšanu kartē, cilvēks saņems pieeju savam talkas profilam, kas ļaus dalīties ar informāciju par konkrēto talkošanas vietu sociālajos tīklos. Tas arī koordinatoriem ļaus labāk komunicēt talkošanas vietas, kā arī apzināt potenciālo talkotāju skaitu tajās.

Savukārt, ja 16. maijā joprojām būs jāievēro visi valstī pašreiz noteiktie, vai jebkādi citi piesardzības pasākumi – ievērosim tos. Cilvēkiem, kuri izvēlēsies talkot, būs iespējams pieteikties bezmaksas talkas atkritumu maisu saņemšanai savā pašvaldībā, tur informēs arī par atkritumu savākšanas vietām un iespējām. Tāpat kā pagājušajā gadā, būs pieejami divu krāsu atkritumu maisi – balti un zili. Zilie maisi ir paredzēti visa veida plastmasas atkritumiem, kur vēlāk nonāks otrreizējā pārstrādē, bet baltie maisi – pārējiem atkritumiem.

Esiet veseli, uzturiet možu garu, rūpējieties par sevi un saviem tuvākajiem, kā arī rīkojieties atbildīgi pret līdzcilvēkiem.

Vairāk info www.talkas.lv

Ilūkstes novada pašvaldības
sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

16. MAIJĀ LIELĀ TALKA IDEJU TALKA VISĀ LATVIJĀ

MĒS PIEDERAM NĀKOTNEI
LATVIJA PIEDER NĀKOTNEI

SAKOP SAVU SĒTU!
TAVA SĒTA - LATVIJA

LIELĀ TALKA AICINA CILVĒKUS DOTIES TALKOT ŠĀDI:

SOLO TALKA
TALKOJĒT VIENATNĒ, pastaigājoties pa mežu vai gar jūru, sakopjot savas mājas apkārtni.

ĢIMENES TALKA
TALKOJĒT VIENĀ ĢIMENĒ KOPĀ, bet ievērojiet, ka jums jābūt vienas mājsaimniecības pārstāvjiem.

DUO TALKA
TALKOJĒT DIVATĀ, ja esat vienas mājsaimniecības pārstāvji, tad talkojiet droši kopā, ja esat draugi vai paziņas, ievērojiet vismaz divu metru distanci.

VIAIRĀK INFO
WWW.TALKAS.LV

TALKOT AICINA: LATVIJAS VALSTIS DIEZI, MEŽPILS ALUS

TALKU ATBALSTA: DHL

INFORMATĪVAIS ATBALSTS: 3, 2, LETA, DELFI, Rīgas Radio (R)

PALĒDES: LATVIJAS PĀRVALDĪBU SAVIENĪBA, Latvian State Information Agency, Pilsētu un lauku attīstības ministrija, ELA, VALDĪBAS KOPĀ

AICINĀM PIEDALĪTIES AKCIJĀ
NO 14. APRĪĻA LIDZ 10. SEPTEMBRIM

“ApGLEZNO un noBILDĒ arī Tu savu pastkastīti!”

Pastkastīte ir mājvieta ziņām, pārsteigumiem, labajām domām, vēlējumiem un sapņiem!

Sūti pastkastītes foto un mazu stāstu par savu veikumu:
E-pasts: aija.pilka@ilukste.lv ar norādi “Mana apgleznotā pastkastīte”

AKCIJA “APGLEZNO UN NOBILDE ARĪ TU SAVU PASTKASTĪTI!”

Latvijas senākais mūzikas un mākslas festivāls “BILDES” šogad svinēs savu 35 gadu jubileju. To atzīmējot, festivāla rīkotājs “BILDES BIROJS” aicina piedalīties akcijā “ApGLEZNO un noBILDĒ arī Tu savu pastkastīti!”

Domājot par vēstuļu sūtīšanas burvību un romantiku, ILŪKSTES NOVADA VĒSTIS AICINA - apglezno pagastā – novadā savu pastkastīti, piešķir tai jaunu, neierastu veidolu!

Akcijas ietvaros, privāto pastkastīšu īpašnieki kopā ar bērniem un citiem ģimenes locekļiem tiek aicināti radoši pārvērst savas piemājas pastkastītes, padarīt tās krāsainas un īpašas, lai atjaunotā – personalizētā pastkastīte kļūtu par mājas vizītkarti un arī oriģinālu vides objektu!

Sūtiet foto un mazu stāstu par savu veikumu līdz š.g. 10. septembrim ILŪKSTES NOVADA VĒSTIS redaktorei Aijai Piļkai, e-pasts: aija.pilka@ilukste.lv ar norādi “Mana apgleznotā pastkastīte”.

Ilūkstes novada pašvaldības
sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

“Ilūkstes Novada Vēstis” turpina atklāt pilsētas sejas vaibstus caur gadsimtiem, stāstot par kādu nozīmīgu vietu pilsētā, notikumiem un cilvēkiem.

Stāstījums tiek veltīts **Ilūkstes pilsētai**. Tās sejas vaibstu pārtrauc dziļa, raupja rēta - karu un pašu cilvēku vājprāta cirsta. Un par šo Ilūkstes pilsētas neglīto vaibstu ir īpašs stāsts.

2. daļa

ILŪKSTES KATOĻU BAZNĪCA UN KLOSTERIS

Jezuītu annālēs iespējams izsekot, kā gadu no gada pieaudzis baznīcas iekārtas priekšmetu un dekoratīvo elementu skaits, un jāatzīst, ka jau toreiz sastādītie jaunās baznīcas interjera apraksti pārsteidz ar savu bagātību. Balstoties uz rakstiskajām avotu norādēm, jezuītu arhitektūras vēstures pētnieks Ježijs Pašenda (*Jerzy Paszenda*) centies sniegt savas versijas par dievnama vizuālo veidolu, taču no šiem tekstiem iespējams izlobīt arī informāciju par to, kāds izskatījies baznīcas interjera risinājums (piemēram, rietumu kori esot ietvēris balkons ar balustrādi, uz kura atradušās 1691. gadā dāvinātās ērģeles) un kādi mākslas priekšmeti to greznojuši. Jaunais dievnams saņēmis bagātīgas dāvanas ik gadus vēl ilgi pēc tā iekārtošanas.

Novada turīgo iedzīvotāju centienus iesaistīties katolicisma nostiprināšanas darbā un sniegt atbalstu jezuītu misionāriem ilustrē liecība, ko glabā arhīva materiāli. 1693. gadā viens no Kurzemes Jēzus biedrības fundatoriem Gothards Ksavers Zibergs (*Gothardo Xavier Siberk*) un viņa kundze Marija Barbara (*Maria Barbara Rosina Siberk*) saņēma Jēzus biedrības ģenerāļa Tirsas Gonsalesa atzinības vēstuli, kurā viņš ar pateicību raksta par laulāto labdarību un ieguldījumu ordeņa misijas darbības veicināšanā.

Līdztekus rūpēm par tālāku dievnama izdaiļošanu un jaunu ēku celšanu (kā arī veco labošanu Ilūkstē un muižās, kur darbojās rezidences filiāles) jezuīti, kas visur dvēseļu apkalpošanas pienākumus savienoja ar audzināšanas un izglītības darbu, arī **Ilūkstē 1691. gadā atvēra pamatskolu un ģimnāziju ar četrām nodaļām, kā arī vienu augstāku klasi teātra mākslai. Nākamajā gadā skolai jau bijušas sešas nodaļas.** Jaunajā rezidencē risinājās izbūves un labiekārtošanas darbi. Jezuīti uzcēla sev jaunu, plašu klostera ēku, ap kuru ierīkoja veselu kanālu sistēmu, lai biežais lietus un zemā vieta to neapplūdinātu. 1692. gadā tika pabeigta saimniecības ēku celtniecība.

Katolicisma propagandai starp nekatoļiem un reliģiskās dzīves pilnveidošanai, draudzes locekļu vidū jezuīti **Ilūkstē nodibināja divas aktīvas biedrības – Studējošās jaunatnes kongregāciju un Pilsoņu kongregāciju. Katrai no tām Ilūkstes dievnāmā bija īpašs altāris.** 1693. gadā šie altāri tika greznoti ar krāšņām sudrabā kaltām Dievmātes gleznām.

1695. gadā iesākās nelaiemes gadu sērija, kas Ilūkstei nesa nemitīgus kara, bada un mēra izraisītus postījumus un likstas. Taču vēstures avoti ļauj iepazīt pārsteidzošu likumsakarību – neraugoties uz neskaitāmajām nelaiēm, kas prātam neaptveramā kvantumā piemeklē reģionu 17.–18. gs., jezuītu darbs tiek novērtēts ar bagātīgām dāvanām; ziedotāju vēlme dalīties reizēm ir gandrīz apgriezti proporcionāli avotos aprakstītajai sabiedriskās dzīves katastrofālajai situācijai. Piemēram, zināms, ka Sāmuels Zibergs (*Samuel Siberk, Zyberg*) nodevis jezuītu rīcībā 10 tūkstošus dālderu, tā dodams viņiem iespēju mazināt ne vien savas rezidences, bet arī draudzes locekļu bada un sērgu radīto postu. Par spīti spiedošajiem, bieži vien

uz pilnīgas bezcerības robežas balansējošiem apstākļiem, Ilūkstes baznīca gandrīz gadu no gada tiek bagātināta ar vērtīgiem mākslas priekšmetiem. 1696. gadā, kas zīmīgs ar neaprakstāmu trūkumu un badu, jo Kurzemi un Livoniju piemeklēja ļoti neauglīga vasara, jezuīti saņēma bagātīgu ziedojumu no Katrīnas Zibergas (*Catharina Siberg*), un Ilūkstes baznīcai tās patrons Livonijas un Kurzemes bīskapa dāvāja ļoti vērtīgu zelta monstranci.

1697. gads trūķumam un badam pievienojās mēris. Izmira arī rezidences saime. No otras puses, kā jau minēts, jezuītu labvēļu devība arvien pieauga, un misionāri saņēma gan naudu, gan cita veida dāvanas, sevišķi no Katrīnas Zibergas. Piemēram, 1697. gadā jezuītiem radās iespēja pavairot savu bibliotēku ar bagātīgu grāmatu krājumu.

1698. un 1699. gadā veco altāru vietā dievnāmā tika uzstādīti trīs jauni, greznoti ar svēto statujām, no tiem centrālais veltīts Svētajai Ģimenei, bet sānu altāri svētajam Ignacijam Lojolam (*Ignatius Loyola*) un svētajam Franciskam Ksaveram (*Franz, Francis Xavier*). Domājams, ne mazāk grezni un kokgriezumiem dekorēti bijuši abi biktssoli, ozolkoka krucifikss un tabernākuls.

Jezuītu misijas un pastorālajā darbībā lielā mērā šķēršļus lika Ziemeļu karš, kas pārņēma hercogistes teritoriju. Karojošās puses dedzināja un laupīja pilsētas, zemnieku saimniecības un netaupīja pat baznīcas. Militārie konflikti, karaspēku daļu maiņas, kontribūcijas, slepkavības, dedzināšanas, bads, izrēķināšanās ar civiliedzīvotājiem – tas viss nebeidzamā straumē gāzās pār novadu un iezīmēja vispārējo laikmeta dzīves fonu. Jezuītu annāles vēsta gan par nežēlīgu izrēķināšanos ar ordeņa atbalstītājiem bagāto muižnieku vidū, gan arī par ne mazāk nežēlīgi uzliktām naudas summām, kas, lai paglābtu īpašumus no totālas nopostīšanas, bija jāmaksā katrreiz cietim iekarotājiem. Iespēju robežās šajos apstākļos ar sevišķu rūpību jezuīti centās gādāt, lai netiktu demolēts dievnams, izvazāti un bojāti baznīcas mākslas priekšmeti.

1700. gadā Ilūkstē ieradās sakšu karaspēks, kas postīja novadu, pieprasīja maksāt kontribūcijas un laupīja zemnieku īpašumus. Taču, kā tas Ilūkstes jezuītu kalpošanas vēsturē nereti bija vērojams, postītājiem un laupītājiem kā pretmets aizvien uzradās ziedotāji un atbalstītāji. **1701. gada februārī Krievijas cars Pēteris I, noslēdzis Biržos līgumu ar Polijas - Lietuvas karali Augustu II pret Zviedriju, atceļā uz Maskavu, apstājās Ilūkstē, kur apmeklēja jezuītu baznīcu un rezidenci. Atzīdams ordeņa darbības panākumus, viņš ziedoja jezuītiem lielu naudas summu.**

Par spīti sarežģītajiem apstākļiem, jezuītiem izdevās uzcelt jaunu konvikta ēku, bet karadarbības dēļ, pēc 1701. gada skolas darbu uz laiku nācās pārtraukt.

1702. gadā Ilūkstes novadā iebruka zviedri. Divas reizes, glābdami savu dzīvību, jezuīti bija spiesti no rezidences bēgt: uz Pelikāniem Lietuvā un otrreiz – no Ilūkstes uz savu misiju muižu Sventi, bet no turienes tālāk uz Daugavpils kolēģijas misiju muižu Smolviem. Svences barons jezuītu labvēlis Frīderiks Zibergs (*Fridericus Siberg*) palika Sventē, kur tika arestēts, un, kā jezuītu avotos minēts, zviedri „divas nedēļas lika tam tik smagi ciest, ka to spalva kaunas aprakstīt un papīrs panest”. Izņemot baznīcu, zviedri gandrīz pilnīgi izlaupīja un izpostīja Ilūkstes rezidenci. Bet, kā vēsta jezuītu annāles, „smaga bija zviedru ierašanās, daudz smagāka dažu nedēļu uzturēšanās, pārāk smaga viņu aiziešana”, kas notika, nodedzinot daudzas muižas un vairākus simtus zemnieku sētu. Arī Ilūkstes rezidenci zviedri būtu nodedzinājuši, ja jezuīti nebūtu atpirkušies ar ievērojamu naudas summu. Drīz pēc zviedru aiziešanas, jezuītiem ar mecenāta Frīdrika

Ziberga palīdzību izdevās salabot izpostītās ēkas un radās iespēja sniegt materiālu palīdzību arī Ilūkstes iedzīvotājiem.

1704. gads zīmīgs ar kārtējo karaspēka ierašanos Ilūkstē, kas atstāja aiz sevis pilnīgi izpostītu un izlaupītu zemi, lai drīzumā atkal atgrieztos un laupītu atkal.

1705. gadā Maskavas karaspēks grāfa Šeremetjeva (*Шереметев*) vadībā devās caur Ilūksti uz Rīgu. Tad vietējiem iedzīvotājiem un rezidencei nācās piedzīvot vēl lielākas briesmas. Ko vien varēja, to karaspēks laupīja. Visi tūrumi tika izbradāti un noganīti, rezidencei tika uzliktas milzīgas kontribūcijas, baznīca un klostera ēkas izlaupītas un izpostītas. Tad gāja bojā arī dievnama dārgās ērģeles.

1706. gadā krievu, poļu un zviedru karaspēks pārmaiņus postīja, laupīja un dedzināja jau tā noplicināto zemi. Un Jēzus biedrības rezidence arvien bija tā vieta, kur apmetās šo karaspēku vadoņi, kuri "pateicībā" par misionāru viesmīlību uzlika tiem milzīgas kontribūcijas. Jezuītu annālēs fik-sēts, misionāri tomēr nav paguruši, bet, kad vien iespējams, centušies ne tikai likvidēt rezidences un draudzes ēkām nodarītos zaudējumus, bet arī rast veidu, kā, sniedzot praktisku un morālu palīdzību, mazināt iedzīvotāju izmisumu.

1707. gadā zviedri uzlika gandrīz nesamaksājamu kontribūciju. Kamēr tā bija nokārtota, tika arestēts jezuīts Kristians Immels (*Christianus Him-mel*). Zviedriem sekoja krievi ar ļoti nežēlīgiem kazakiem, kalmikiem un tatāriem, kuri izpostīja un nodedzināja jezuītu muižas Dunavu un Sventi. Šis nelaimes ietekmēja rezidences līdzdibinātāja Livonijas zemes soģa Sta-nislava Ziberga (*Stanislaus Ziberg*) nāvi.

No visiem zviedru karavadoņiem par humānāko jezuīti atzinuši pulk-vedi Lešeru (*Leszer*), kurš esot ieradies Ilūkstes rezidencē un atlīdzinājis savu karavīru izdarītās rekvizīcijas, kā arī labprāt kavējies sarunās par reliģiskiem jautājumiem. Pārējie zviedru karavadoņi sacentušies cietsirdīgā nežēlībā ar krieviem un tatāriem.

Arī zviedriem sekojošie Donas kazaki atstāja aiz sevis liesmas un iznī-cību, nežēlīgi noslepkavotus vai drausmīgi sakropļotus iedzīvotājus. Cilvē-ciskāks bijis feldmaršals Šeremetjevs, kurš, apmezdamies rezidencē un rez-dzēdams, cik pašaieliedzīgi jezuīti, paši būdami pilnīgā trūkumā, centušies palīdzēt Ilūkstes un apkārtnes iedzīvotājiem, pavēlējis pārtraukt tālāku jau pilnīgi nabago ilūkstiešu aplaupīšanu un rekvizīcijas, bet jezuītu rezidencei izdot no sava īpašuma piecus vērsus, 30 mucas miltu, 110 mucas auzu, cū-kaš gaļu un visu sienu.

1709. gada pavasarī kara postījumi noveda pie tā, ka aiz bada, sērgām un no kara ieročiem kritušo liķi palika neapglabāti, jo nebija cilvēku, kas to varētu veikt. Posta ainai pievienojās Daugavas plūdi, kas iznīcināja nedaud-zos sējumus un visu iedzīvi, kura vēl bija palikusi nopostītajos apgabalos. Bet ar to nepietika – Livonijā un Kurzemē sāka plosīties mēris, kas skāra arī Ilūkstes iedzīvotājus. No trīspadsmit Ilūkstes rezidences jezuītiem, dzīvi palika tikai divi.

1712. gadā zemi pārstaigāja krievu ģenerāļa Golovina (*Golowin*) kara-spēks, kas aplaupīja arī Ilūkstes rezidenci. Pats Golovins ieradās rezidencē, un, jezuītu viesmīlības aizkustināts, pavēlēja visu nolaupīto atdot atpakaļ. Šajā gadā mira rezidences līdzdibinātājs Dvietes barons Sāmuels Zībergs. Viņš novēlēja jezuītiem Dvietes un Āronas muižu īpašumu hipotēku, kas tika nodota Jelgavas rezidencei, kamēr Ilūkstei ar daļu no šīs summas bija iespējams salabot ērģeles un sapostītās ēkas, kā arī uzcelt jaunu skolas ēku.

1714. gadā sausums iznīcināja visu ražu, bet zemākās vietās izaugušo labību pirms nogatavošanās pilnīgi nopostīja krusa. Draudēja bads, tādēļ jezuīti izsludināja plašu palīdzības akciju un vāca līdzekļus zemnieku atbal-stīšanai, lai tiem būtu iespējams iegādāties barību ziemai un sēklu ziemāju sējumiem. Tad Ilūkstē atkal ieradās sakšu karaspēks un uzlika rezidencei tik lielu kontribūciju, ka jezuītiem bija jāizmaksā pēdējais grasis no savas kases un vēl jāaizņemas lielākas naudas summas. Rezidence un iedzīvotāji ar kontribūcijām un kara postījumiem, no vienas puses un sērgām un da-bas nelabvēlību, no otras, bija nonākuši pilnīgā trūkumā, taču nelaimes un posts vēl nebeidzās. Sakšiem sekoja krievi, kas pieprasīja jaunas kontribū-cijas, un noteiktos termiņos ik mēnesi tās tika maksātas *naudā un graudā*. Un tā ik mēnešus rezidences kalpi veda iespaidīgus provizijas krājumus uz Bausku. 1716. gadā sakši un krievi atkal pieprasīja kara nodevas un rekvī-zēja proviziju.

1717. gadā jezuīti beidzot cerēja būt brīvi no visiem maksājumiem un nodevām, bet liela krusa rezidenci, kas jau bija nonākusi pilnīgā trūkumā, atstāja bez maizes. Atkal tika uzliktas jaunas smagas nodevas – šoreiz Kur-zemes bruņniecības solam par labu, kas Kurzemes muižnieku vārdā bija nostājies pret hercogu. Minētā krusa ne vien pilnīgi iznīcināja visus sēju-mus, bet nodarīja arī lielus zaudējumus rezidences ēkām un baznīcai. Arī

nākamā gadā sējumi tika iznīcināti Daugavas plūdus.

1719.–1720. gadā tika uzliktas jaunas kontribūcijas, un misionāri ar lielām grūtībām gādāja līdzekļus, lai nebūtu jācieš viņu pilnīgā trūkumā nonākušajiem draudzes locekļiem.

Tikai ar 1721. gadu dzīve sāka ritēt labāk. Beidzot Ilūkstes rezidence bija brīva no maksājumiem un jezuīti varēja netraucēti nodoties savam draudzes darbam, kā arī likvidēt iepriekšējos gados nepārtrauktā kara un neauglības izraisīto postu. Misionāri savā īpašumā ieguva Komorišku mui-žu, izlaboja Dunavas un Sventes pilnīgi sagrautās misijas un saimniecības. Taču 1726. un 1727. gadā zemi atkal piemeklēja bads – līdz ar to jezuītiem bija jāpārstaigā sešdesmit jūdžu attāli apgabali, lai nopirktu maizi, un beigu beigās jāpārdod rezidences ēkas.

Tomēr, neraugoties uz spiedīgajiem apstākļiem, tika intensīvi domāts par jaunu ēku celtniecību, un 1728. gadā uzcēla ķieģeļnīcu ar krāsnīm, ķie-ģeļu ražošanai. 1733. gadā atkārtotās iepriekšējo gadu precedenti. Krievu karaspēks atkal pieprasīja lielu daudzumu provizijas, kas jezuītiem bija jāved uz Bausku, bet savukārt 1737. gadā Kurzemes hercogs uzlika lielas naudas un provizijas nodevas. Tomēr Ilūkstes jezuīti nokārtoja arī šīs pra-sības un turklāt vēl saveda pilnīgā kārtībā rezidences un filiāļu ēkas, kā arī sakopa baznīcu, kas ieguva jaunus, dārgus paramentus un traukus.

Ķieģeļnīcas tikušas būvētas atkārtoti 1742., 1743. un 1745. gadā. 1746. gadā tika sagatavoti visi nepieciešamie materiāli, lai nākamā gada pavasa-rī varētu sākt jaunās kolēģijas celtniecību. 1746. gada 3. septembrī no Di-naburgas (Daugavpils) atbrauca Mihāls Lingavs (*Michał Lingau*) un veica laukuma uzmērījumu, bet tā paša gada 25. oktobrī no Viļņas ieradās Jākubs Rofs (*Jakub Ruoff*), lai izveidotu jaunās kolēģijas projektu. Sākotnēji tika uzbūvēta pagaidu divstāvu koka ēka ar trīspadsmit istabām, – uz to pār-cēlās jezuīti kolēģijas celtniecības laikā. Tad tika nojaukta daļa no vecās rezidences, un 1747. gada 5. aprīlī uzreiz pēc Lieldienām sāka rakt iecerētās kolēģijas ēkas pamatus. 2. maijā lika šīs būves pamatakmeni, bet 9. maijā uzsāka dienvidu spārna būvi. Līdz rudenim tika uzcelta divstāvu mūra ēka ar 16 istabām. Nākamajā gadā izveidoja gaiteni un kāpnes, kā arī pabeidza iekštelpu apdari. 1748. gada 7. septembrī provinciālis Kazimirs Bržozovskis (*Kazimierz Brzozowski*) jauno ēku iesvētīja, un vēlāk arī pats pārcēlās tajā uz dzīvi.

Turpinājums sekos ...

Stāstījumā izmantoti: H.Stroda, K.Ogles vēstures pētījumi, Latvijas Na-cionālā Vēstures arhīva fondi.

Vizuālais noformējums: Aija Piļka.

Foto: no Toma Jarinovska personīgā arhīva.

Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste, vēsturniece **Aija Piļka**

PRIEKŠ RADĪT PRIEKU CITIEM!

Lietainajā 11. marta rītā esmu nonākusi Bebreņē. Mani apbur Bebreņes pils, parks, baznīca. Varētu uzkavēties un iepazīt, bet šoreiz gaida cita tikšanās.

Pa skaisti nobruģēto akmens celiņu nonāku starp spilgti zaļojoša zāliena ieskaudām Bebreņes tehnikuma glīti krāsotajām ēkām. Pie Bebreņes "Amatnieku mājas" mani laipni sagaida **Olga Dogžina**, rokdarbu kopas "Māras" vadītāja, un pavada mani līdz vietai, kur no krāsainu dziju kamoliem tiek izadīts dzīves stāsts - prieks, skumjas, ilgas, cerības un protams, mūžīgā mīlestībā.

Veras durvis, un manā priekšā ir "Māras" trešdiena, kurā satiekas darbīgas rokas, sirds siltums un radošais gars.

Šodien neesmu vienīgais ciemiņš. "Māras" apciemo arī Aigars Bermze ar kundzi no Apes, kurš atbraucis, lai "Māras" iepazīstinātu ar savu īpašo cimdu kolekciju. Nekad vienkopus neesmu redzējusi tādu bagātu etnogrā-

fisko mantojumu cimdu adījumos, ko dāvāja šis miglains, lietainais rīts. Es biju ieradusies īstajā brīdī. Vienkopus redzēt un sajūst šo spēcīgo cilvēku dziļo, patieso sirds siltumu un dāsnumu, dvēselisko strāvojumu - uzklausot viņu domas, redzot rakstainajos cimdos un segās atspulgus no senču atstātā rokraksta un pašu rokdarbnieču sirds un dvēseles savienojuma, ne bieži ir tā laime paklusēt un baudīt šo unikālo mantojumu, kur cilvēks spēj savīt pagātnei ar šodienu.

Jāieskicē rokdarbu kopas "Māras" 10 gadu darbības spilgtākie notikumi.

2009.gada augusts ir laiks, kad sāka ritināties "Māras" dzijas kamola pirmie pavedieni. Toreiz, uz Jēkabpili Adītāju semināru devās Bebreņes aktīva rokdarbniece **Marija Baltmane**. Seminārā viņa apguva *dubulto cimdu* adīšanas tehniku, kas viņai deva daudz dažādas idejas turpmākajā radošajā darbībā. Viena no idejām, viņai bija uzsākt fotografēt *sēļu mājas saglabātos etnogrāfiskos cimdos*. Fotografijas vēlāk tika apkopotas albumā "Augšzemes musturi". Cimdu un zeķu adīšanai pievienojās arī **Ināra Diņģele**, un kopā ar Mariju turpināja iesākto radošo ideju realizēšanu. Bebreņes pagasta pārvalde atbalstīja adītājas, piešķirot viņām telpu radošai attīstībai un darbībai.

Tieši pirms desmit gadiem - 2010. gada 13. janvārī Marija dalījās ar pieredzi un apmācīja arī adītājas Ilūkstes Jaunrades namiņā, kas rezultējās ar ideju veidot adīšanas pulciņu. Pēc tam arī Bebreņē notika pirmā vietējo rokdarbnieču tikšanās, kurā piedalījās **Marija Baltmane, Ināra Diņģele, Lidija Grauziņa, Silvija Rapkauska un Mārīte Daukste**. Viņām visām bija priekšzināšanas adīšanā, un turpmāk visas pulcējās kopā, lai adītu, apmainītos pieredzē. Pamatā tika radīti cimdi un zeķes. Pavasarī, 27. martā Ilūkstē, kopā ar Ilūkstes adītājam tika uzsākts nemateriālā mantojuma projekts "Sēlijas raksti cimdos un zeķēs", kurš ilga līdz 24. aprīlim.

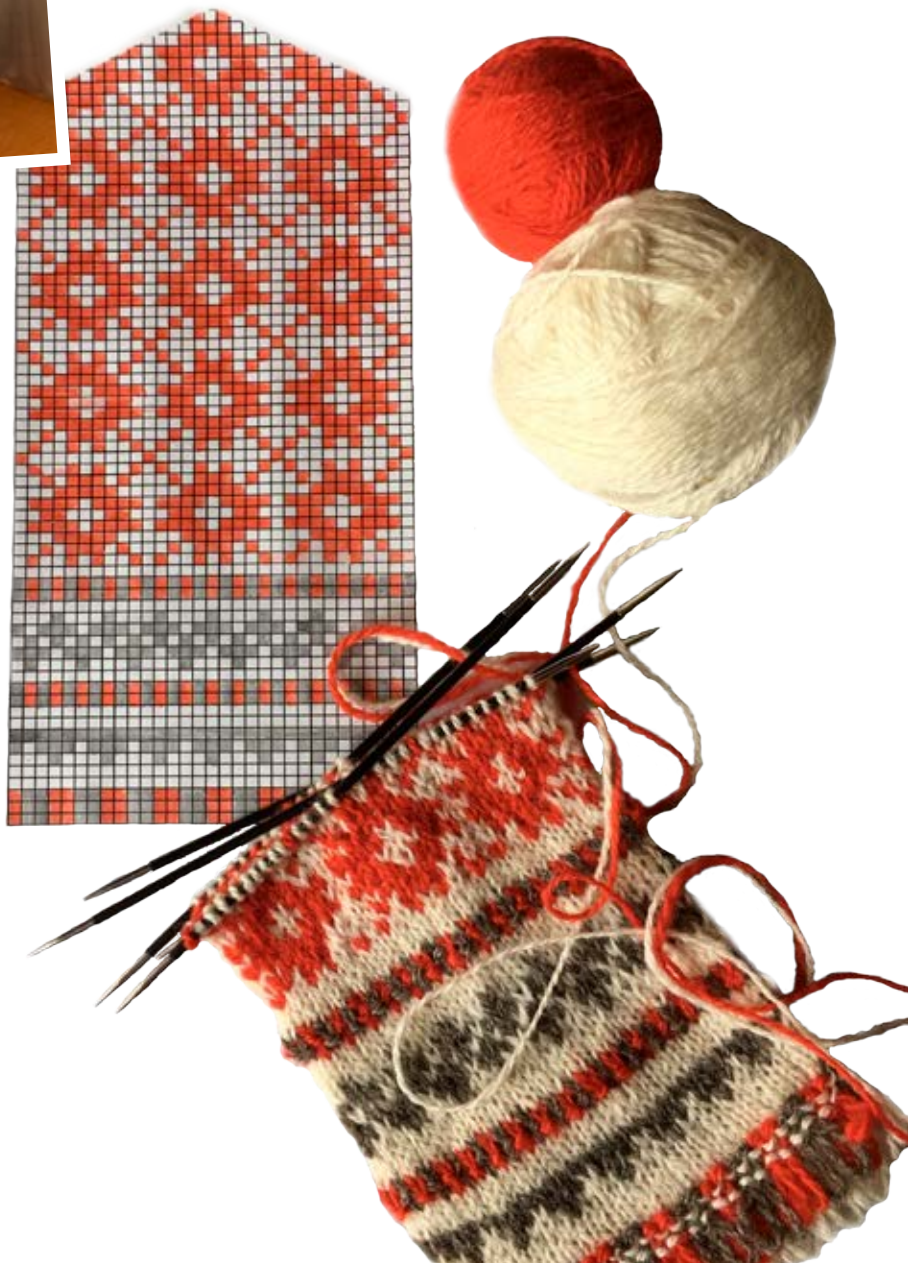
Turpinājums 12.lpp

*Kamēr mans dārzs
Zem sniega dus.
Salā sastindzis kluss,
Ar dzīpariem ziedus es buru,
Brienot domās to taku, pa kuru*

*Ziedonis smaidot nāks,
Un puku koris
Sauli himnu skandēt sāks.
Bet, kamēr leduspūķes logā mežģīnes auž,
Un runcis uz mūrīša
Murrādams snauž,
Bēdas zem akmens es lieku
Un izadu savu prieku.*

/Marija Baltmane/

Šis laiks ir
nopietns zvans,
lai cilcēhi
saprastu
savas dvēzeles
vērtību!

Prāvests
Andis Lenģis

CILVĒKU IZVĒLAS DIEVS, UN PIE ŠĪS GUDRĪBAS NONĀKT – IR CILVĒKA LIELĀ DZĪVES CĪŅA!

Ar saltu vēju un dažiem saulesstariem tuvojas marta izskaņa. Pāris nedēļas pirms Lieldienām, tiekos ar luterāņu mācītāju - **prāvestu Andi Lenšu**. Viņš sagaida mani pie Ilūkstes luterāņu baznīcas. Atveras baznīcas durvis, un ieraugu to no iekšpuses. Tā ir plašāka nekā biju iedomājusies, gaiša un cēla savā vienkāršībā. Ejoj garām solu rindām uz altāra pusi, pagriežu galvu augšup uz ērģeļu pusi, "kādu laiku tās klusēs" - nodomāju, un mācītāja aicināta, virzos uz priekšu. Altāra kreisajā pusē, tuvāk logam kuras kamīns, telpā ieplūst patīkams siltums. Sarunai ar mācītāju, tuvāk kamīnam izvietoti krēsli noteiktā attālumā, kā noteikts šajā laikā, ievērojot distanci. Lūdzu mācītājam atļauju, apsēsties, tomēr uz baznīcas pirmās rindas garā, baltā sola, no tā labi pārredzama baznīcas priekšpuse, sevišķi altāra daļa. Pateicos viņam par iespēju tikties un gūt īpašu garīgu veldzi šajā vēsajā pavasara dienā.

Mācītājs Andis Lenš kalpo deviņās luterāņu draudzēs Sēlijā un Latgalē. Ilūkstes luterāņu baznīcas draudze ir neliela, ap 60 ticīgajiem, pārsvarā vecāka gada gājuma. Mācītājs saka: "**Kur divi vai trīs Dieva Vārdu klausīties sanākuši, pats Dievs ir viņu vidū**". Un piebilst, ka *tiek gaidīti jaunieši, kad viņiem tas būs svarīgi*. Ilūkstes novadā mācītājs kalpo Lašu, Eglaines, Subates draudzēs, kā arī apmeklē lūgšanu kopu Bebreņu pagastā.

Aija Piļka (A.P.): Kā Jūs nonācāt Sēlijas pusē, Latgales tuvumā?

Prāvests Andis Lenš (A.L.): Tas ir ceļš pāri visai Latvijai pa diagonāli. Šobrīd es saku, ka tā ir bijusi milzīga Dieva dāvana. Es, vēsais kurzemnieks, nonācis citā Latvijas pusē, esmu iepazīsies dažādās vietās, piedzīvojis daudz brīnišķīga skaistuma dabā un pašos cilvēkos. Latvija mentāli ir krāsaina, tik ļoti aizraujoša un interesanta. Man ir bijusi iespēja tajā visā būt un piedzīvot pārmaiņas sevī. Sākot ar studijām Rīgā, tālāk nonācis Jēkabpils pusi, tad Sēlijā - Aknīstē, tad savukārt ceļš vedis uz Daugavpili, un tā tālāk. Esmu ļoti laimīgs, un nevaru iedomāties ne vienu iesīkstējušu kurzemnieku kā mani, kurš var izteikties tik vēlīgi un labi par šo dzīves ceļu.

Mācītājs dzimis Talsu pusē, Valdemārpilī pirms 55 gadiem. Kā viņš saka: "Divu ārkārtīgi gaišu, spēcīgu, intelligentu, mīlošu cilvēku ģimenē - tie ir mani tētis Andrejs un mamma Aina". Mammas darba mūžs pagāja skolotājas amatā, bet tētis bija plaša profila mehāniķis. Mācītājam ir pusotru gadu jaunāks brālis Elmārs. Viņš strādā tieslietu jomā, bijis prokurors, tagad strādā apgabaltiesas tiesneša amatā.

A.L.: Man nākas apmeklēt arī ieslodzījumu vietas. Kas attiecas uz cilvēku dzīvēm, mēs ar brāli dažkārt esam it kā *pretējās pozīcijās*. Arī šiem aspektiem ir garīga izcelsme, no vienas puses, tas ir likums, bet no otras - Evaņģēlijs, žēlastība. Raugoties uz mūsu vecākiem, es redzu to kā īpašu dzīvi. Caur vecākiem Dievs netraucēts, varējis veikt lietas - *viņu dēlus izraudzīties kaut kam labam un vērtīgam*. Ceļš līdz mācītāja amatam un Atziņai, nācis daudz vēlāk, nekā daudziem mani vienaudžiem, nezinu vai tas ir labi vai slikti. Ordināciju saņēmu 35 gadu vecumā, tas ir tāds nobrieduma laiks. Ceļš līdz tam nav bijis ērkšķiem pilns, un meklējot glābiņu pie Dieva, kā zināms, baznīcas un draudzes ir pilnas to cilvēku, kuri savā dzīvē ir piedzīvojoši diezgan smagus brīžus. **Kādā brīdī ik katrs sastopas ar jautājumu - vai ir kāds, pie kura varu patverties savās bēdās un nespēkā. Cilvēks, kas savā dzīvē nav piedzīvojis satricinājumus, līdz tādai tīrai Dieva atziņai un apziņai nenonāks tik vienkārši.** Savulaik mans ticības ceļš ir bijis vairāk saistīts ar merkantilām interesēm.

Pabeidzot Valdemārpils vidusskolu, mācītājs tika iesaukts Padomju armijā. No garīgā viedokļa, tas viņam bija skaudrs laika posms. Dienēja Vologdā, tad Vladimirā (netālu no Maskavas), pēc viņa sacītā, bija nokļuvis *zolidā armijas daļā* - sakarniekos, kurā nenodarbojās tieši ar sakaru lietām, bet iekārtoja sakaru "kanālus", tas nebija slikti, jo reizē ļāva arī nopelnīt. Komandieris (apakšpulkvedis), bija intelligents cilvēks, labi bija nostādīta komunikācija un savstarpējās attiecības, tika arī ievērota tīrība un kārtība. Protams, netika izslēgtas ārpusreģlamenta attiecības, vienmēr tādās ir pastāvējušas, un daļā, kur dienēja Andis Lenšs, nebija nekādu izņēmumu. Cilvēki vienmēr meklēja attaisnojumu par grūto stāvokli, vai arī meklēja iespējas paaugstināties.

A.L.: Savā laikā biju dedzīgs Dieva pretinieks. Biju ne tikai skeptisks pret Baznīcu, man bija nievājoša attieksme pret ticīgajiem, arī pret kādu no saviem armijas biedriem *palaidu muti un pacēlu balsi*, pasmiedamies par viņu. **Cilvēki, kas uzstājas aktīvi pret Dievu, Kristu, Ticību, Baznīcu - kādā brīdī ir viss tuvākie Dievam un Viņa atziņai. Viņiem šobrīd ir par ko domāt. Varbūt šajā brīdī viņi ir uz tās cīņas platformas, būt vai nebūt, mēģina aizstāvēties, kur protams, viņi būs zaudētāji. Tanī pat laikā, lielākie uzvarētāji, jo tas ieguvums ir liela dāvana - nākot pie Dieva atziņas.** Raugoties atpakaļ, es nevaru teikt, ka armijā divi

gadi bija *nomesti zemē*. Pirmajā brīdī tā šķita, bet šobrīd, redzu to savādāk.

Pēc Padomju armijas, Andis Lenšs iestājās Saldus Sv. Gregora skolā, pēc tam sekoja Lutera akadēmija.

A.L.: Iestājoties akadēmijā, saku godīgi, šim solim nebija atklāts, tiešs mērķis - kļūt par garīdznieku. Tas nebija mans uzstādījums pašā sākumā. Kaut kad vienā brīdī pieķēru sevi kādā lūgšanā: "**Kā Dievs gribēs, tā arī notiks!**" Visas šīs mācītāja lietas, savulaik šķita tik augstas, ļoti pārakas, man īsti nebūs sasniedzamas, un man nebūs piedzīvojamās no dažādiem aspektiem. Pirmkārt, ka nebiju pārliecināts par savu gatavību nopietnām studijām, otrkārt, ka nebiju pārliecināts par gatavību uzņemties garīgu atbildību. Tāpēc nodevos lūgšanām par tālāko. Neesmu sevišķi tiecies piepildīt aicinājumu, neesmu arī pretojies un noliedzis, tas vienkārši ir noticis.

A.P.: Kas priekš Jums ir Dievs?

A.L.: Ja runā par Dieva iztēli, gan jau ka būtu iespēja vizualizēt kāda cilvēka priekšstatus par Viņu. Tie varētu būt katram cilvēkam individuāli, tomēr kādā mērā vienojoši. Ko viens garīdznieks par Dievu var pasacīt, tas atrodams Svētajos Rakstos - viens un tas pats, nemainīgais, pastāvīgais Dieva Svētais Vārds, no kura tie secinājumi tiek izdarīti. **Jautājums ir, cik cilvēks pats ļaujas šim Dieva priekšlikumam?** Otrs variants, ka cilvēks mēģina Dievu iztēloties, piedzīvot tādu kā cilvēkam individuāli gribētos. Tas saistās ar *pagānismu*, un tam nav nekāda sakara ar Kristīgo Ticību un Baznīcu. Baznīca pieturas pie konkrēta redzējuma - tā kā Dievs mums pats sevi atklāj Savā Vārdā. Man pašam priekš sevis ir jāsaka, atbilde ir vienkārša, Rakstos Viņš sevi ir atklājis. Tie man kādā brīdī ir kļuvuši absolūti uzticami, un tam Dievam, kas sevi Rakstos ir atklājis, tam arī uzticos. **Viņš ir, žēlastības devējs, glābjošais, piedodošs, dzīvības Dievs.**

A.P.: Kāda ir Jūsu pieceja, uzrunājot ticīgos?

A.L.: Baznīca pati par sevi ir Kristus nodibināta, tāpat arī draudze. Uzrunāju tos, kuriem Dieva Vārds ir svarīgs, un kuri pēc tā ilgojas, kuri vēlas to dzirdēt. Svētdienas dievkalpojums ir primārs jebkuram garīdzniekam, pasludināt Evaņģēliju draudzē. Sastopamies gan laulībās, gan bērēs, kristībās un kāzās. Arī tur ir sava vieta Dieva Vārdam. Šajos brīžos iespējams kaut nedaudz atklāt Dievu tiem, kas sapulcējušies, un ikdienā ir tālu no Tā. Nepastāv nekādas izvēles, pie kādiem cilvēkiem doties. Dievs pats mūs saved kopā. Man ļoti patīk tādas pārdomas par to, kā cilvēks atnācis uz baznīcu pēc ilgām laikiem, varbūt pirmo reizi, vai vēl kaut kā citādi, sevi piedzīvo sajūtas, tādu kā apmierinājumu, ka spēris šo nozīmīgo soli. **Ir svarīgi pateikties Dievam par to, ka Viņš beidzot ir atvedis līdz Baznīcai, ļāvis nonākt tajā situācijā, kur Dieva Vārdu nevar neuzklausīt. Cilvēkam ir iespēja piedzīvot, iepazīt sevi garīgajā pilnveidošanās posmā un sajūst sevi garīgo pilnvērtību.** Tā nav mūsu izvēle *ir vai nav*, tāpat kā mūsu zeme pastāv vai nepastāv. Tāpat kā mums nav bijusi izvēle, būt vai nebūt. Nevienam no mums nav izvēlēties ne dzimumu, ne laiku, ne vietu, ne vecākus, ne savu izskatu, ne vārdu - absolūti neko. Tik daudz cilvēkam ir ierobežojumu, kas iepriekš jau ir nolikti, un no otras puses, tik daudz piedāvājumu, kas jau iepriekš tikuši doti, bet kāpēc kādā brīdī pie apziņas nācis, cilvēks, šo labumu Devēju neievēro? Tas ir ārkārtīgi negodīgi no cilvēku puses, domāt par to, ka Dievs ir viņu izvēle. Nav viss, tas ir otrādi. **Cilvēku izvēlas Dievs, pie šīs gudrības nonākt - ir cilvēka lielā dzīves cīņa.** Kas attiecas, iet pie cilvēkiem vai neiet, Baznīcas uzdevums nav iet uz ielām, sludināt lielveikalos vai kaut kā tamlīdzīgi. Vispirms ir jautājums par to kā Kristus saka: "Visiem kas slāpst, nāciet pie manis!". Un ja atrodas kāds, kuram slāpst un šis *ūdens* - Dieva Vārds ir jāsaņem, tad viņš to saņems. Tā izvēle ir pavisam vienkārša. **Ja tu vēlies, tad tev ir, ja nevēlies, tad vēlāk!**

A.P.: Šajā laikā cilvēks savā domāšanā un attieksmē pret pasauli ir ļoti materializējies, vai nav tā, ka cilvēki bieži vien sperot soli baznīcā iepazīt Dievu, dodas ar domu *kas man par to būs, ko es iegūšu?* Daudzi domā, ka Dievs *dos ko vēlos tagad* - sasniegt, sataustīt, dzirdēt, baudīt. Vai Baznīca nepārvēršas par "lūgumu lielveikalu?"

Es uzskatu, ka tajos brīžos vajadzētu domāt par kādām dziļākām lietām. Bieži vien no cilvēkiem var dzirdēt: "Dievs lūdzu man dod to...dari tā..." Bet tajā brīdī cilvēki nav gatavi Dievam dot pretī neko. Vai tā nav savtīga attieksme pret Dievu? Kāpēc liela daļa cilvēku atceras Dievu tikai sarežģītās situācijās, grūtos brīžos, bezizejā, sāpēs, slimībās. Kad viss ir labi, *man Dievu nevajag!*

A.L.: Jūs spilgti iezīmējāt grēcinieka dabu. Tāds cilvēks diemžēl ir visās savās izpausmēs, arī attiecībās ar Dievu. Katram *savas drēbes viss tuvākās*. Runa ir par paša cilvēka piederību, ne Dieva. Tuvojas Lieldienas; un tajās visskaudrāk izskan jautājums Klusajā nedēļā un Piektdienā, nevis par to, *ko Dievs cilvēkam dod, bet par to, ko Viņš no cilvēkiem ņem?!* Tā lieta, ko Dievs no cilvēkiem ņem, ir tas, ko mēs saucam par grēku - patmīlība, rūpes tikai pašam par sevi, labklājība, kas šajā laikmetā tik ļoti cilvēkus ir aizrāvusi,

Labklājība, kas lielāko tiesu ir saistāma ar *materiālo pusi*, cilvēki savā dzīves laikā. dažādu iemeslu dēļ, nesasniedz un nepiepilda, jo vienkārši nav laika sev, strādājot citiem ar cerību sasniegt *savu materiālo labklājību*, bet nepamana, ka paši sevi “nokauj” daudzos darbos, iedzīvojas dažādās likstās, gan miesas vājumā, kas izpaužas kā slimības, gan ģimeņu izjukšanā, bērnu novārtā atstāšanā. **Cilvēki piekūst, dzenoties pēc labklājības, viņiem nav spēka, vietas un laika, pašām svarīgākajām lietām - ieraudzīt citam citu, atdot sevi mīlestības dēļ.** Vienreiz par *labklājību* pasmejās, pirms kāda laika, nolēmu, ka nevienās vēlēšanās nebalsošu ne par vienu partiju, kuru lozungos būs šis jēdziens. Neviens jau nav noformulējis šī jēdziena būtību un nozīmi. Nepietiek ar to, kad saka, *labklājība ir tad, kad viss ir labi*. Ja tāds absurda stāvoklis varētu notikt uz zemes, to mēs sauktu par *lejputriju*, bet šim stāvoklim ir pavisam skaidra vieta, tas ir Tur, kur Dievs pieņem sagatavotos, to mēs saucam par Debesu Valstību. Taču šis dzīves laiks nav domāts Debesu Valstībai, bet tas ir sagatavošanās posms. **Cilvēkam ir jābūt nesalīdzināmi gudrākam, lai viņš spētu piedzīvot to pilnību, ka cilvēks ir savā būtībā tas, ko Dievs viņā ir iecerējis un sagatavojis, lai tas piepildītos.** Šī cilvēku attieksme pret Dievu kā izmantojamu, savā labā, tā ir paša cilvēka vilšanās, un nekā citādāk tas nevar beigties. Pat ja kādam šķiet, ka viņš savu dzīvi ir nodzīvojis pārticībā un bagātībā, viņam noteikti jārēķinās ar to, ka ne jau to no viņa atprasīs. No viņa tiks atprasīts Sirds saturs. Būtu daudz jādara, lai pamodinātu cilvēkus.

A.P.: Varbūt pamošanās notiek tieši šajā laikā, kas ir diezgan neierasts, cilvēki saskaras ar daudzām kdiēnas un globālām problēmām, varbūt Lieldienās un tuvākā nākotnē, cilvēki sāks aizdomāties – nāks pie jaunām atklāsmēm, atziņām, darbībām, un arī draudžu rindas papildināsies?

A.L.: Gribam būt optimisti šajā ziņā, tomēr, palasot laicīgo presi, ļoti labi vēroju un redzu *atpakaļrāpuli*. Tie, kas kādreiz, jeb nepavisam sen, jeb tik tikko meklēja kaut kādus iegāstus par Baznīcu, Ticību, Dievu *paņirgāties*, un darīja to atklāti, tagad (meklē alternatīvas – burvjus un šamanus, meklēt kaut kādus risinājumus, un publicē savos interneta portālos. Paies arī šis laiks. Varbūt, ja vīruss mūs piespiedīs vēl vairāk, tad pienāks brīdis uzdot šos nopietnos jautājumus, *kas tad īsti mēs esam, un kas tad patiesībā ar mums notiek*, arī garīgā ziņā? Kāds interneta portāls atcerējās Juri Rubeni, varbūt pēc kāda laika atcerēsies vēl kādus citus garīdzniekus. Tas ir ilgstošs process, lai cilvēki nonāktu līdz atziņai. **Atziņu neviens neviens nevar pateikt, ieteikt. Katram tas jāpiedzīvo personīgi, un tas ir pats grūtākais, katram piedzīvot pašam. Tas garīgais, kas līdz šim ir bijis liegts vai apšaubīts, pakļauts tavai un vienīgi tavai kritikai, lai tas taptu dzīvs, katram pašam ir jāpiedzīvo klupšana, celšanās, atkal klupšana.** Vai tā notiks, kad atkal būs dziņa pēc kā *gaišāka* un “Covid 19” vīruss būs atkāpies? Vai tāpēc Dievnami būs pilnāki, es šobrīd šaubos. Var būt klusa cerība, ka man nav taisnība. Cilvēces ieskrējieni uz *labklājību* noved pie tā, ka tās patēriņš šīs īsās dzīves laikā ir ārkārtīgi jaudīgs, ir visādas dzīves problēmas ar kurām šobrīd cilvēki vēl nesastopas. Vēl jau mēs *tērējam līdzekļus*, kas mums pieder, vēl jau mēs nezinām, kā tas ir, kad līdzekļi beigušies. Tādu pārgalvīgu pļāpātāju no mūsu dižpolitīkiem arī nesen pamanīju, bravūra viņa vārdos, ka valdība visu kontrolē, ja nav armijas ielās, tad nu labi, bet mums vajadzētu paturēt prātā, ka valdība kontrolē vienīgi un tikai ar naudu. Kamēr vēl ir nauda, valdība var vēl ko kontrolēt. Kā nebūs naudas, tad nebūs ne policijas, ne medicīnas, tad būs ielu bandas. Tā ir realitāte šādās situācijās. Tāpēc tādi tukšai, mulķīgai lielībai nav nekāda pamata. Ja ieskatāmies Eviņģēlijā un Svētajos Rakstos, mēs ļoti labi redzam, ka **absolūta nav cilvēcei mūžīgā laime zemes virsū**, un varbūt, ka tas, kam būtu jānotiek, šobrīd, ir cilvēku apziņā, varbūt šis ir tāds pirmais nopietnais zvans, lai cilvēki sāktu ieklausīties tajā, kas ir viņu pašu dvēseles vērtība. Bet, kā jau teicu, līdz tam ir vēl jānonāk. **Dieva Vārds** jau nekad nav pazudis. Tas vienmēr ir runāts un skandināts, visu laiku, nepārtraukti. **Dievs nevienu nekad nav atstājis. Mūžsenais jautājums ir tikai par cilvēku – kur tu pats esi?** Tas ir aktuāli.

A.P.: Vai Jūsu dzīvē ir bijis kāds īpašs cilvēks, skolotājs vai notikums, kas ietekmēja Jūs, rezultātā sapratāt, ka izvēle ir bijusi pareiza?

A.L.: Pēdējā laikā Latvijas *luterāņiem* ir kļuvis tuvs un ļoti labs palīgs Svētais Ignācijs no Lojolas ar savu *“Lūgšanu ceļu”*. Kādā no lūgšanām tiek skatīts uz dzīvi kopumā - atcerēties, pieminēt un pateikties Dievam, likts akcents uz atgriešanos bērībā tik tālu, cik vien iespējams. Raudzīties uz sevi un uz saviem vecākiem, vecvecākiem, kuri guvuši dzīves pieredzi. Pierakstot šīs atmiņas, lūgšanas laikā izveidojas garš saraksts ar dažādiem pieturas punktiem. Tāpēc šobrīd, man personīgi ir diezgan grūti, un būtu negodīgi izdalīt kādu vienu cilvēku. Ir bijuši ārkārtīgi spēcīgi, spilgti skolotāji, piemēram, Luterā Akadēmijas pirmais rektors Dr. theol. Reinhards Slenska (no Vācijas).

Es pašreiz Gavēņa laikā pārļāpoju viņa grāmatu, kas patiesībā ir viņa lekciju cikls, un piedzīvoju atkal tieši tās pašas brīnumainās, veldzējošās sajūtas, kuras bija kādreiz, klausoties viņu. Tas bija posms, kad burtiski, acis ieplēts un atkārtu žokli, klausījies, dzēru, strēbu, tāpat kā visi brāļi, viss akadēmijas kurss, kuriem viņš lasīja Tas bija viens spilgts, lielisks, garīgs ceļojums. Ik reiz, tās jau bija ilgas viņu dzirdēt un klausīties, tas lielā mērā ir formējis un noteicis manu garīgo ceļu, kā garīdznieka domāšanas un pasniegšanas veidu. Visi mēs ietekmējamies no saviem skolotājiem. Pirmkārt, man jāsauc liels paldies maniem vecākiem. Uz Padomju laikiem atskatoties, sevišķi ņemot vērā, ka mamma bija skolotāja, tētis atbildīgs cilvēks savā amatā, viņi nekad nav bijuši ne Dieva apstiprinātāji, ne noliedzēji. Jautājumos, kas man ar brāli radās skolas laikā, vecāki bija ļoti korekti. Viņi nebija slēpuši pašu pieredzi, zināšanas, izpratni, taču ir bijis kāds piekodinājums, būt uzmanīgiem ar kaut kāda veida apliecināšanu skolā starp vienaudžiem, vai kā citādi, jo tajos laikos varēja notikt visādi. Bet tas tieši ir ļāvis, devis fonu, iespēju ar vecāku attieksmi, ilgoties, meklēt, apcerēt un iet uz priekšu.

A.P.: Sarunā minējāt, ka apmeklējāt arī ieslodzījumu vietas.

A.L.: Tas ir atkarīgs no ieslodzījuma vietu kapelāniem. Viņi ir ļoti vērtīgi un vajadzīgi cilvēki. Piemēram, ilūkstietis Raivis Martinsons Daugavpils Daugavgrīvas cietumā, gan Mareks Sarnovskis Jēkabpils cietumā. Viņi ir dziļi ticīgi cilvēki, tāpēc arī pret ieslodzītajiem viņi pilda savus pienākumus, kā arī aicina citus garīdzniekus, gan luterāņus, pareizticīgos, gan brīvdraudžu, kā arī katoļu priesterus, kuriem nepieciešama ticības apliecināšana, dodas uz ieslodzījuma vietām.

A.P.: Šajā laikā apkārt valda neziņa, klusums, valdības noteiktie ierobežojumi, vai ar draudzēm komunicējat un kā tas izpaužas?

A.L.: Esmu pašlaik dilemmas priekšā, kas attiecas uz video, jo es ļoti labi saprotu, dievkalpojumu translācijas caur interneta vietni *facebook* un citām interneta vietnēm, ir būtiski un svarīgi, lai cilvēki izvēlētos labāko. Tās var būt pārraides no Rīgas Doma vai no Rīgas Sv. Ģetrūdes baznīcas, gan no Jēzus baznīcas, man absolūti nav ne mazākās vēlmes piedalīties tajā visā. Protams, tehniski to visu ir viegli izdarīt, esam to darījuši, bet šobrīd man šķiet, nevajadzētu pārsātināt šo iespēju. Ir arī lieliski dievkalpojumi gan katoļu, gan pareizticīgās draudzēs. Cilvēki to visu var saņemt, un lai katrs atrod savu. Svarīgi būt kontaktā ar savas draudzes cilvēkiem. Mēģinu to darīt caur telefona zvaniem, e-pastu, katru rītu esmu iesācis izsūtīt caur mobilā telefona *whatsapp* lietotni savas nelielas apceres, rīta lasījumus. Kopumā, šis ir šāds veids, lai atgādinātu, ka mēs nekur neesam pazuduši. Samulsu, dzirdot komentāru, ka Baznīca esot tālu, un klusējot. Nē, nē draugi, tā nav tālu, tā ir tepat. Mēs katrs tagad esam spiesti būt savās vietās tur, kur esam netieši sasniedzami, bet katrs cilvēks kurš vēlēšies, var atrast šajā laikā, kamēr ir interneta iespējas, sev piemēroto, un neaizmirstot dalīties ar vecāko paaudzi.

A.P.: Vai šajā dažādu aizliegumu laikā, ir iespēja tikt ar mācītāju?

A.L.: Protams, tāda iespēja ir, un bijusi vienmēr. Mācītājs ir pieejams individuālām sarunām grēksūdzēm. Aizliegums par pulcēšanos liek pārdomāt un pārstrukturēt dievkalpojumu citādāk. Gan es, gan citi mācītāji cenšas šajā laikā nodrošināt ar sakramentu. Tā ir īpaša piesardzības forma, sakraments netiek pasniegts, bet iesvētīts konsekrēts, tad cilvēki rindas kārtībā viens otru tieši nesastopot, atnāk un “Kristus miesu un asinis” saņem paši atsevišķi un individuāli. Tas ir citādāk, bet tas pats saturs, tikai pasniegšanas forma mainīta.

A.P.: Kāds ir Jūsu vēlējums, Lieldienās, uzmundrinājums un ieteikums tuvākā nākotnē, kas var nest dažādus sarežģījumus un satricinājumus?

A.L.: Pirmkārt, mēs esam pavisam neilgi pirms Lieldienām, šobrīd, ir skaidrs, ka tāda Lieldienu svīnēšana kā tas bijis tradicionāli, šoreiz nenotiks, un mums katram vairāk individuāli būs jāpārdomā un jāpārdzīvo mūsu Pestītāja Augšamcelšanās. Tieši šis iemesla dēļ, mūsu Ticības rūdiņš ir ārkārtīgi būtisks un svarīgs. Gribētu vēlēt savu draudžu cilvēkiem un vispār visiem ticīgajiem, šajā pārbaudījumu brīdī **nepazaudēt neko no Lieldienu svētuma, no tās pilnības, ko sniedz mums Lieldienu pilnība, to piedzīvojot citā Dieva klātienē. Viņš nekad nav atstājis, pametis mūs. Ļaujieties Dieva žēlastībai un slavējiet Viņu individuāli. Mums būtu ļoti jāpārdomā par to, kas pēc mums paliek gan fiziski, gan arī garīgi. Novēlu visiem ticīgajiem savu ticību turēt šķīstī, būt šķīstībā, skaidrot un redzēt mūsu ticības augļus darbos, vārdos, un attieksmē.**

Ar prāvestu Andi Lenšu sarunājās:

Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

Foto un mākslinieciskais noformējums: Aija Piļka

PRIEKŠ RADĪT PRIEKU CITIEM!

Sākums 8.lpp. Tika veidotas Ilūkstes novada cimdu rakstu planšetes, un pamatojoties tām, tika adīti cimdi. Projekts noslēdzās Krustpils pili, kurā piedalījās arī prezidents Valdis Zatlers ar kundzi. Olgas mammas adītie cimdi tika dāvināti Lilitai Zatleres kundzei, bet prezidents dāvanā saņēma Marijas Titas adīto zeķu pāri.

2011. gadā adītājas radīja jaunus darbus, un pavasarī rikoja izstādi Bebrene pagasta telpās.

2012. gadā adītājam pievienojās jaunas dalībnieces. Pavasarī Bebrene pagasta telpās tika atklāta izstāde, kurā bija apskatāmi Ināras *svītraunie zeķu pāri*, kuros bija ieadītas svītras tieši no latviešu tautisko brunču krāsām.

2013. gada pavasarī rokdarbnieces veidoja kārtējo izstādi Bebrene pagasta telpās. "Māras" dalībnieces vēlējās radīt kopīgu darbu, ne tikai adīt individuālus darbus. Un tapa unikāla, sarkanos toņos, ar latvju zīmēm 20 x 20 cm lielos kvadrātos, adīta sega 120 x 140 cm ar "Māras" logo.

2014. gada pavasarī tika izdots rokdarbu albums "**Augšzemes musturi**", kurā akcents likts, uz Bebrene, Dvietes, Rubeņu, Ilūkstes atklāto seno cimdu rakstiem. 13. septembrī notika Bebrene 150 gadu svētki. Šajos svētkos "Māras" piedalījās ar rokdarbiem, kā arī pie pagasta pasta iestādīja peoniju. Latvijas dzimšanas dienā Marija Baltmane saņēma novada Atzinības rakstu.

2015. gadā aprīlī "Māras" piedalījās pasākumā "Satiec savu meistarū", kas notika Bebrene pagasta telpās. Tajā vadošā tēma bija "Dvieļu galu tamborējumi". Šajā gadā tika noadīta jauna sega 120 x 160 cm izmērā, iegūstot nosaukumu "*Sēļu raksti*".

2016. gada februārī sega "Sēļu raksti" tika prezentēta Rīgā, starptautiskajā izstādē "Balttour – 2016". Vasarā, liliņu ziedēšanas laikā, Dvietes skolā "Māras" piedalījās izstādē "Citādi rokdarbi". Novembrī Bebrene pagastā, valsts svētku pasākumā, Olga Dogžina saņēma apbalvojumu nominācijā "Kultūras mantojuma saglabāšana".

2017. gada maijā "Māras" rikoja pasākumu "Vērtība pieaug", kas notika Bebrene pagasta telpās. Izstāde bija interesanta ar to, ka tajā tika parādīti unikāli senie cimdi un no jauna uzadītas to kopijas, kā arī adījumi no rakstu shēmās uzzīmētiem pašu dalībnieču dzimtās saglabātiem senajiem cimdiem. 17. novembrī pagastā tika suminātas Ināra Diņģele un Marija Tīta par darbošanos "Māras" un rokdarbu saglabāšanu un to popularizēšanu.

Par godu "Latvijas 100 gadiem", 2018. gada 9. aprīlī "Māras" ierakstīja savu vēlējumu "Tautas saimes grāmatā", kā arī radīja saules segu "*100 saulītes Latvijai*", kas tika uzadīta izmērā 120 x 140 cm. Tas bija pašu dalībnieču veļtījums Latvijai, un sega glabājas pie "Mārām" Bebrene, "Amatnieku mājā".

Daudzu gadu garumā, "Māras" darbojas no oktobra līdz maijam. Minētie kopprojekti ir ziemas trešdienu laikā radīti. Noslēgums parasti ir maija pedējā trešdienā, kad "Māras" sanāk kopā un prezentē ziemas periodā paveikto darbu, veidojot kādu pasākumu.

2019. gada janvārī tika izdots otrais "Māras" rokdarbu albums "**Bebrene Māra**". Liels darbs tika ieguldīts "kožu saestu" senču rakstos, kurus nācās "reaminēt" vispirms uz baltas lapas, tad ievīt reālos adījumos. Papildus albumā tika ietverti raksti, kas radīti uz paklājiem, kuri tika atrasti sēļu mājās, vai raksti uz marles, kas tika reiz izšūti Sibīrijā esot, un nonākuši Latvijā, gan tamborējumi – tam visam nevarēja pāriet garām. Tas viss "Mārām" radīja jaunas idejas tālākiem darbiem.

Martā "Māras" kopīgi apmeklēja Ē.Keivomeģes dūraiņu un dzejoļu izstādi "Gadalaiki", kas tika atvērta Bebrene pagasta bibliotēkā. Maija mēnesī "Māras" ciemojās Rubeņos, kur apskatīja rokdarbnieču izstādi kultūras namā. Atpakaļceļā piestāja "Ūdenszīmēs" Kaldabruņā, kur baudīja stiklā radīto mākslu. 29. maijā Bebrene tehnikuma mācību korpusā "Māras" rikoja pasākumu "Gadi savijas dzīparu rakstos", kurā tika noslēgts vēl viens darbīgs ziemas periods ar rokdarbu izstādi. 4. jūlijā novada senioru un ciemiņu pasākumā Bebrene, Dzirnauvu laukumā, "Māras" piedalījās ar radošo darbnīcu "Smaržu terapija", kurā interesenti gatavoja smaržu maisījumus. 28. septembrī Rīgā, Nacionālajā Bibliotēkā pasākumā "**Sēlijai būt**", "Māras" prezentēja savus rokdarbus un novadu. Oktobrī "Māras" nolēma veidot solu paliktnus Bebrene katoļu baznīcai. Kopā tika pagatavoti un baznīcai dāvāti 20 paliktņi. Novembrī un decembrī "Māras" adīja pasūtījumu Milānas modes namam. Pasūtījumā tika uzadīti 20 zeķu pāri un 5 cepures, kā arī "Māras" piedalījās ar saviem adījumiem – cimdiem

un zeķēm Bebrene pagasta telpās rīkotajā Ziemassvētku tirdziņā.

Zīmīgi, ka pagājušajā gadā "Māras" piedalījās arī Sarkanā Krusta rīkotajos projektos: jūlijā Subates Miera namā ar meistarklasi "Papīra aplikācija", septembrī Naujienes pansionātā ar meistarklasi "Diegu groziņi", novembrī Raudas internātpamatskolā ar meistarklasi "Ziemassvētku atklātnītes".

Šā gada 11. janvārī "Māras" rokdarbnieču adījumi – rakstainas vilnas zeķes un cepures piedzīvoja uzņēmieni pasaulslavenā angļu modes dizainera Nīla Bareta modes skatē Milānā, kurā tika atrādītas nākamās rudens/ziemas sezonas modes aktualitātes.

Uz šo brīdi **rokdarbu kopā "Māras"** darbojas tās dibinātāja **Marija Baltmane**, vadītāja **Olga Dogžina** un pārējās rokdarbnieces - **Ināra Diņģele, Marija Tīta, Elita Boguša, Lilija Rimeicāne, Silvija Rapkauskā, Lilija Muižniece, Valija Baltaruņķe, Ārija Vilišķe, Genovefa Dogžina** un **Alda Čegēre**.

Kafijas pauzē, baudot kopā būšanu ar "Māras" rokdarbniecēm, iezīmējas viņu katras ceļš līdz "Māras" sliekšnim. Kopā darbojas, kā saka pašas dalībnieces: "Kundzes labākajos gados!". Katrai ir savs stāsts par to brīdi, kad rokās ir paņemts pats pirmais adiklis, kā pavērušās "Māras" durvis. Piemēram, Marija Tīta atceras, ka pirmās zeķes viņa ir uzadījusi savai mātai 20.gs. 50.-desmito gadu sākumā, kad pati mācījās 4. klasē. Adījusi visu nakti, lai mātai no rīta būtu ko uzvilkt uz skolu. Speciāli nav mācījusies adīt, vecāamma parādījusi kā uzvest valdziņus, un tālāk pašai bija jāmēģina tikt uz priekšu, ar daudzu reižu mēģinājumiem, kur neiztika bez ārdišanas, un sāksanas no jauna, adīšana sākusi padoties.

No "Māras" dalībnieču stāstītā, jāsecina, ka savā laika ik katra ir bijusi saistīta ar rokdarbiem un šūšanu. Neskatoties uz to, ka viņām ir bijušas dažādas profesijas un lielu daļu laika aizņēmis darbs un bērnu audzināšana, gan laborante, veterinārārste, skolotāja, feldšere, daļdārzniece, veikala pārdevēja, mājturības skolotāja – atrada laiku rokdarbiem, jo nesa papildus ienākumus un varēja dažādot savu garderobi, 20.gs. 50. – 90. gados veikalos apģērbiem nebija liela izvēle, bet gribējās izcelties un izskatīties skaisti, bija liela. Un katra ir ņēmusi rokās adatas, un tapuši apģērbi gan ģimenei, gan pašām, sākot no šallēm, cepurēm, lakatiem, cimdiem, zeķēm līdz džemperiem, kostīmiem, kleitām, jakām un pat mēteļiem. "Māras" dalībnieces atceras, ka pagājušā gadsimta 70. gados bija uzņācis *adīšanas bums*. Jaunas meitenes adījušas visur – autoostā, autobusā, parkā vai augstskolas solā.

Esot pie "Mārām", nevarēju nepajautāt, **kā viņu adījumi nokļuva līdz Itālijai, Milānas modei skatei?**

Tas noticis pateicoties Ināras Diņģele adījumiem, kas ievietoti vienā no Eiropas internetveikaliem. Kādā dienā tajā bija ielūkojies angļu modes dizainers Nīls Barets, Iegādājies dažus adījumus, dizainers bija patīkami pārsteigts par adījumu augsto kvalitāti. Sekoja pirmais pasūtījums 23 zeķu pāri un 5 cepures, kas bija jānoada pēc dizainera īpašiem izmēriem un krāsām. Inārai palīgā nāca "Māras" dalībnieces, jo pasūtījuma izpildes termiņš bija dots ārkārtīgi īss, tikai 2 nedēļas. Pasūtījums tika izpildīts laikā, un šī gada sākumā rokdarbu kopas "Māras" veikums bija redzams uz Milānas augstās modes skatuves.

"Māras" ir vienotas un paļaujas vissvairāk uz Dievu. Viņš sakārto lietas, dod iespēju satikt brīnišķīgus cilvēkus, piedalīties dažādos notikumos. Ik katra papildina viena otru ar savu radošumu, pieredzi un gūst prieku no kopā darbošanās. Rokdarbnieces ir priecīgas sevi realizēt gan mazos, gan lielos, sevišķi kopējos projektos. "**Mārām sagādā gandarījumu radīt prieku citiem - dāvināt, pārsteigt gan radus, draugus, gan visus cilvēkus, kas gūst pozitīvas emocijas un smeļas spēku no mūsu senču spēcīgajiem rakstiem cimdos un zeķēs.**"

No sirds pateicos rokdarbu kopas "Māras" vadītājai Olgai Dogžinai, par radīto jauko pārsteigumu, speciāli adot, un parādot rakstainā cimda tapšanu – speciāli Ilūkstes Novada Vēstīm un tā lasītājiem!

Kā arī liels paldies visām jaukajām "Māras" rokdarbniecēm par skaisto tikšanos Bebrene!

Ar rokdarbu kopu "Māras" tikās:
Ilūkstes novada pašvaldības
sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

Adījums, kompozīcija un foto: Olga Dogžina
Rokdarbu kopas "Māras" foto un vizuālais noformējums: Aija Piļka

Dievs ir
Persona,
kura vēlas,
lai mēs ar Viņu
dibinām
attiecības!

Priesteris
Ingmārs
Zvirgzdiņš

DIEVS PRIEKŠ MANIS NAV PRODUKTS, KO REKLAMĒT!

Saulains sestdienas rīts, visapkārt sāk virzot pavasaris. Lēnā soli virzos uz baltās baznīcas pusi. Kailu koku vainagos skauta, no tāluma tā atgādina baltu gulbi spilgti zilos debesu ūdeņos. Šodien tas peld man pretī īpaši krāšņs. Pie baznīcas vārtiem mani kāds sagaida priecīgu un uzrunājošu smaidu. Izejot cauri baznīcas baltajai arkai, nonākam dārzā, kas lēnām mostas. Esam mazliet tālāk no ielas troksņiem. Acu skatienam pavaras baltās baznīcas plaši atvērtās durvis, tad tornis ar krusta smaili koši zilajās debesīs. "Cik skaista diena šodien mums ir dāvāta" – priecājos kopā ar sagaidītāju.

Baznīcas dārzā esmu pirmo reizi, un man prieks, ka esam izvēlējušies šo vietu mūsu sarunai. Esmu satikusi Ilūkstes, Bebreņu un Grendzes katoļu draudžu priesteris **Ingmāru Zvirgzdiņu**.

Pasaule nācis pirms 33 gadiem Jēkabpils pilsētā. Pirmos dzīves gadus kopā ar vecākiem pavadījis Gārsenē. Kad viņam bija 4 gadi, vecāki pārcēlās uz Daugavpili. Tur viņš no 1994. gada uzsāka skolas gaitas. Līdz 1999. gadam mācījās Daugavpils Vienības pamatskolā.

Skolas gados Ingmāram patika doties ielās, ne atrasties mājās pie datorspēles, vai būt *legomanam*. Patika redzēt reālo dzīvi, ņemt pozitīvo, bet vienlaicīgi sastapt negatīvo. Mācības skolā uzskatīja par pienākumu un uzdevumu.

No 1999. gada līdz 2003. gadam mācījās Aglonas katoļu ģimnāzijā. Šis laiks Ingmāru ietekmēja tālākajiem dzīves aicinājumiem un notikumiem. Šeit viņš guva pirmo pieredzi, veidojot savu attieksmi pret cilvēkiem, norisēm, darbu, pret ikdienas režīmu un citām lietām. Viņš sajuta arī lielu atbalstu un uzmuntrinājumu sarežģītos brīžos.

Pēc 9. klases beigšanas, Ingmārs nolēma stāties Rīgas Katoļu ģimnāzijā. Šajā mācību iestādē nomācījās trīs gadus, paralēli vēl apmeklējot Rīgas Mazo Semināru, kurā tiek mācīti tie, kuri sevī sajūt priesterisko aicinājumu. Seminārā režīms bija spēcīgs, visas dienas no rītiem bija jāapmeklē Svētās Mises, kopā jāpavada brokastis, pusdienas un vakariņas. Nedrīkstēja brīvi doties uz pilsētu.

Pēc 12. klases pabeigšanas, Ingmārs uzdeva sev jautājumu: "Vai priesterība ir mans ceļš?" Viņu ļoti saistīja runas māksla, un viņš sāka apmeklēt radio teātra režisores Antonijas Apeles runas mācību, un to apguva 3 gadu garumā. Uzstājās dažādos konkursos, un vairākkārt guva augstas godalgas. Viņam bija sapnis turpināt aktiermākslas studijas Kultūras akadēmijā, kā arī saistīja psihoterapiju – vēlējās mācīties par cilvēka apziņu, pētīt cilvēka iekšējo pasauli, dabu, fizioloģiju. Ingmārs saka: "**Kristīgajā pasaulē cilvēks ir miesas un dvēseles vienība**, šie mehānismi kaut kādā veidā pārklājas."

Runājot par dzīves aicinājumu, viņš saka: "**Vienmēr jāskatās, kā Dievs ir vadījis, pie kādiem punktiem ir bijusi apstāšanās, kas gaida pie pagriezieniem, kur Dievs bijis klāt esošs, kur palīdzējis rast labvēlīgus, pozitīvus atrisinājumus.**" Dzīvē sastapti dažādi cilvēki, arī tādi, kuri bija palīdzējuši viņam tikt laukā no nepatīkšanām. Un palīdzīga roka nāca tieši no baznīcas cilvēkiem, kuri saprata, ka jaunieši negaida īpašas vajadzības, bet īpašu attieksmi. Šie cilvēki prata *neuzlikt uz, pieres zīmogus*. Pieeja visiem bija vienāda, bez dalījuma - labāks vai sliktāks, gudrāks vai ne tik, saprot vai nesaprot. Dalīt bieži vien mēdz skolās, sevišķi ar lielu skolēnu plūsmu. Ingmāra paša pieredze liecina, ka lielās klasēs, tika novērots, ka skolotāji nevelta daudz uzmanības un laika tiem, kuriem mācības padodas grūtāk. Vairāk nodarbojas ar tiem, kuriem padodas viss vieglāk, un nav jāiespringst. Bet viņš piebilst, bija arī brīnišķīgi un pretimnākoši skolotāji. "Ir tik maz pašreizējīgu cilvēku, kas *neuzlikt zīmogus* cilvēkiem, spēj darboties ar viņiem!" – saka Ingmārs. Viņš jūta Dieva aicinājumu - sevi vēltīt darbam ar smagi audzinātiem jauniešiem. Saprata, ka priesterībā apvienojas ceļi pa kuriem viņam bija doma iet. Aktiermāksla ļoti palīdz ikdienā komunicējot un vadot lekcijas jauniešiem, kā arī Katehēzes un citus pasākumus pieaugušajiem. Skatuves māksla palīdz būt brīvam auditorijas priekšā.

2006. gadā Ingmārs iestājās Rīgas Garīgajā Seminārā (institūtā), nomācījās tur 7 gadus (ar gada atstarpi), jo starp 4. un 5. kursu, gadu Ingmārs pavadīja Polijas pilsētas Pšemislas Baskāju karmelītu klosterī. Gadu pavadījis klusumā, lūgšanās, stingrākā režīmā, viņš iepazina, izzināja un pilnveidoja sevi. "Tā bija otrās dzīves atgriešanās. Man bija doma tur palikt ne uz vienu gadu, bet uz visiem laikiem," – saka Ingmārs. Pirms aizbraukšanas uz Poliju, viņš bija izstājies no institūta. Ingmārs atceras: "Mani toreiz mazliet biedēja priesterības vienatnības aspekts, es nesaukšu to par vientulību, bet vienpatību - vienatni, ko ikdienā priesteri piedzīvo. Es esmu sociāls cilvēks, man valoda ir komunikācija. Protams, priesterībai ir arī komunikācija, bet ikdienas solis jāveic vienam pašam, tādēļ nolēmu doties uz Poliju."

Ingmārs paskaidro, ka: "Klosterī ir kopiena, sabiedrība kā ģimene, to

visu var sajūst, neesi viens. Tur ir kopējas lūgšanas, kopā strādāšana, kalpošana. Visi kopā dalījāties pieredzē ar dienas smagumu, grūtumu vai vieglumu, ar priekiem un pārējo. Kādā brīdī, esot tur, tomēr mans ego bija pārāk plašs priekš tik šauras celles, jo tomēr man ir ļoti svarīga spontanitāte un brīvība. Es sapratu, ka man ir vajadzīgs kas plašāks par klostera sienām." Dzīvojot gadu klosterī, Ingmārs tomēr nolēma atgriezties Latvijā un pabeigt studijas institūtā.

Vēl pēc 2 gadu studijām Rīgas Garīgajā Seminārā, 2013. gada 1. jūnijā Jaunavas Marijas katedrālē Jelgavas diecēzes bīskaps Edvards Pavlovskis par priesteri iesvētīja diakonu **Ingmāru Zvirgzdiņu**.

Aija Piļka: Kā Jūs redzat un izjūtat Dievu?

Priesteris Ingmārs Zvirgzdiņš: Dievs nav parfimērija, Viņš nav jā-sajūt. Dievs ir persona, kura vēlas, lai mēs ar Viņu dibinām attiecības! Es vienmēr vēroju, kā mēs veidojam attiecības viens ar otru. **Dievs nav devis otru cilvēku, lai mēs viens otru grūstu no kalna zemē, bet lai celtu augšā.** Lai mēs palīdzētu iet šo dzīvi. **Un mūsu attiecības, kas ir mūsu savstarpējās attiecības, tās es pārnesu arī attiecībā uz Dievu kā personu.** Dievs man nav nekas mistisks un neaptverama būtne kaut kur visumā. Dievs man ir konkrēta persona, un tad es skatos, kā ar šo Personu es varu dibināt attiecības, tāpat kā es dibinu attiecības ar jebkuru cilvēku, uz zinot viņa vārdu, kas patīk vai nepatīk, garšo vai negaršo, kur patīk braukt vai nepatīk, no kā baidās, vai nebaidās. Ja es vēlos ar cilvēku draudzēties, būt kas vairāk par paziņu, dibināt draudzīgas attiecības, tas nozīmē, ka man jāuzzina daudz vairāk par cilvēku. Es veidoju šo uzzīņu kā par cilvēku, personu – kāda tā ir. Tur jau veidojas tā uzticība. Attiecības bez uzticības nav iespējamās. Tieši tāpat ir ar Dievu. Pirmkārt, Dievs ir jāiepazīst, kā es viņu varu iepazīt? Tie ir Svētie Raksti, Baznīcas mācība, kas gadsimtiem iet cauri, gudrie prāti ir daudz rakstījuši par Dievu. Es interesējos, kas Dievam patīk vai nepatīk. Kādā veidā es Dievam varu būt patīkams? Kādā veidā es varu piesaistīt savu personību Dieva Personībai? Daudzi veido savu priekšstatu par Dievu. Vienam Viņš ir žēlsirdīgs, vienam nemanāms, vienam mistiska būtne, citam reāla persona, bet Dievs ir viens. Viņš atklājas mums kā persona un saka, lūk, šeit ir informācija par mani, kas tev patīk vai nepatīk, pieņem vai nepieņem, draudzēsies. Ja nepieņem, tad mūsu draudzība nav iespējama.

A.P.: Tas ir unikāli, caur gadsimtiem Bībeles saturs nemainās, cilvēku uzvedība, īpašības, attieksme ir līdzīga. Nomainījušās dekorācijas, vide, tērpi, pārvietošanās līdzekļi, attīstās zinātne un tehnoloģijas. Cilvēki aizvien pieturas Svētajam Vārdam, aizvien atrod tajā vērtības un cenšas pielāgoties, uzlabot savu dzīves kvalitāti.

I.Z.: Par šo tematu es tieši sāku domāt šajā *pašizolācijas un ierobežojumu laikā*. Man interneta vietnē facebook "Ilūkstes katoļu draudze" kontā un youtube kontā ir manis veidoti raidījumi "Evaņģēlijs uz krēslīņa". Esot mežā, parkā, uz ceļa vai citur, pirmais - lasu Evaņģēliju, otrais - skaidroju Svētos Rakstus, trešais – dodu iespēju cilvēkiem sūtīt video sveicienus. Šie ir savādāki apstākļi un pieeja, bet Saturs nemainīgs.

A.P.: Cilvēki sāk atvērties, aizdomāties, sāk saredzēt vērtības vienkāršās lietās. Tomēr līdzās tam, cilvēki ir bažīgi par tuvāko nākotni, jo kā zināms, ekonomika pašreiz ir apstājusies, kā rezultātā rodas daudz sarežģītumus ierastajā dzīvē. Kā Jūs redzat šo laiku? Varbūt šis ir uzvaras gājiens garīgā aspektā, un cilvēki sāk domāt arī par ko dziļāku?

I.Z.: Man kā draudzes priesterim šis laiks ir dīvains. Mani var likt aktīvo priesteru *plauktiņā*. Draudzē normālajā dzīves plūsmā notika daudz dažādu pasākumu, organizējam iknedēļas pasākumus - pieaugušo Katehēzes, Svētdienas skolu, lūgšanu vakarus, Ilūkstē un Bebreņē dievkalpojumus, sestdienās kristības. Man priesteriskais kalpojums bija piepildīts nedēļas laikā. Biju tajā vietā, kur man ir jābūt. Tagad nenotiek nekas.

A.P.: Vairāk atliek laiks priekš sevis, kā Jūs izmantojat šo ierobežojumu laiku?

I.Z.: Tā kā šis laiks rit divas nedēļas, nav sanācis neko palasīt citu. Nevajag aizmirst, ka šis ir Gavēņa laiks. Man ir arī savas apņemšanās. Viena no tām ir savu draugu apciemošana, kurus sen neesmu redzējis. Būt kopā ar tiem cilvēkiem, kas man ir svarīgi un tuvi. Protams, pirms braukšanas notiek komunikācija un situācijas noskaidrošana, ievērojot drošību *vīrusa* sakarā. Kā jau iepriekš stāstīju, jau no bērnības es neesmu mājās sēdētājs.

A.P.: Kura draudze Jums ir lielākā, un cik draudzes cilvēku?

I.Z.: Vislielākā ir Ilūkstes katoļu draudze. Baznīcā mums nav tāda konkrēta uzskaitē. Esmu pārliecināts, ka visi Ilūkstes iedzīvotāji, kopā ar luterāņiem, pareizticīgajiem, vecticībniekiem ir draudzes locekļi, bet to vēl nezina. Man tas viņiem būs jāpastāsta.

A.P.: Jums ir laba un interesanta pieeja un attieksme!

I.Z.: Jā, visi ir draudzes locekļi, jo Kristus ir dibinājis vienu Kristīgu Baznīcu. Ja cilvēks ir draudzes teritorijā, pat ja tas nav kristietis, neticīgs, citu

konfesiju pārstāvis, katrs ir draudzē. Viņš man rūp, tās ir manas rūpes par viņu. Ja mēs runājam par fizisko dievkalpojumu apmeklējumu, piemēram, svētdienās, normālos apstākļos, vidējais ir līdz 200 cilvēkiem. Ilūkstes draudze ir viena no lielākajām Jelgavas Diecēzes draudzēm. Es vienmēr gaidu cilvēkus jebkurā gada dienā un esmu priecīgs par tikšanos.

A.P. Bieži vien cilvēki Dievu atceras tad, kad ar viņu kas slikti atgadījies. Kad viss ir labi, Dievs viņam nav vajadzīgs. Vai tā nav egoistiska attieksme?

I.Z.: Runājot par savstarpējām attiecībām, to pamatā vienmēr ir uzticība. Ja gribam veidot ciešākas saiknes, tad jābūt gatavam būt kopā ar otru jebkurās dzīves situācijās, gan bēdās, gan priekos.

A.P. Kāpēc baznīcas, sevišķi katoļu, sevi parāda lielā krāšņumā? Vai Dievam ir vajadzīgs šis zelts un sudrabs? Vai pēc šīs ārīšības vairāk netiecas pats cilvēks?

I.Z.: Pirmkārt, ja es dibinu attiecības ar Dievu, es jūtos labi it visur, lai kāda ar baznīca būtu vai nebūtu. Pret sevi un citiem cilvēkiem, man patīk nevadīties pēc sajūtām. Ļoti bieži sajūtas var maldināt. Personīgi man, ieejot kādā baznīcā, redzot visu, ir bijusi vēlēšanās pēc miera, iziet ārā un aiziet pabaudīt mežu. Bet es uzreiz emocijas analizēju, kāpēc es tā sajutos tajā mirklī, nevis savādāk. Man patīk šī sevis pētīšana, analīze, un tad es varu paskatīties, kas man lika justies šādi. Bet tas ir tīri personīgi man. Otrkārt, katra baznīca ir draudzes baznīca, atkal vēlos atsaukties uz savstarpējām attiecībām, tad kad tu vēlies iepriecināt sev tuvu cilvēku, ko tu dari? Dāvini dažādas dāvanas. Cilvēcīgām acīm skatoties, jo spožāk izceļas dāvana otram, jo rūpes par otru citam pamanāmākas. Tāpat ir arī ar draudzi un baznīcu. Ja draudze vēlas pateicībā dāvināt ko Dievam, tad to arī dara iespēju robežās. Mums nav Kanoniskajā likumā vai kādā citā Baznīcas likumā, vai Baušļos ierakstīts "Tev būs greznas baznīcas būvēt!" Mums noteikumos ir noteikts - jābūt altārim, krusta ceļa "stacijām", ieejas durvīm, jumtam, sienām, un uz kuru pusi jābūt vērstai baznīcai.

A.P. Jūs neaizejat tālās abstrakcijās, esat piezemēts un praktisks, Jums patīk vairāk būt reālā kontaktā ar cilvēkiem, notikumiem.

I.Z.: Lūzuma punkts priesteriskā kalpošanā man bija Tukumā, kur katoliskā vide nebija tik aktīva. Lai gan draudze plauka un zēla, tas bija laiks lielai darbībai un sevis audzināšanai. Saprātu, nenotiks nekas, ka es sēdēšu un gaidīšu, ka kāds atnāks. Neatnāks, man ir jāiet ārpusē! **Bet man nav uzdevums piepildīt baznīcu cilvēku skaita ziņā, un es neēju speciāli cilvēku ieinteresēt. Dievs priekš manis nav produkts, kuru es noreklamēju. Man svarīga ir cilvēku komunikācija un cilvēku savstarpējās attiecības.** Tas ir ļoti labs spogulis tam, kādas man ir attiecības ar Dievu. **Ja es sēžu un gaidu kamēr kāds pie manis atnāks, un sevi želoju, tad man nav attiecību ar cilvēkiem. Tas nozīmē, ka man nav attiecības tajā brīdī ar Dievu.** Es vēlos vienmēr būt tur, kur ir cilvēki, Es mēdzu "uzprasīties" uz pusdienām, vakariņām, lai būtu viņu vidē, priecāties, parunāties. Priesteris ir normāls cilvēks, pie viņa var atnākt parunāties, pasmieties, paraudāt, aizbraukt pazvejot, paskaldīt malku. **Es jūtos labi tad, kad cilvēks saprot, ka es esmu cilvēks – cilvēks cilvēkam.** Tiklīdz, kad ir savstarpējas attiecības, cilvēks domā, var taču būt cita veida attiecības ar cilvēkiem, nevis dot – ņemt, vai ko tu no manis gribi, bet vienkārši būt kopā. Cilvēki domā: "Kāpēc Ingmārs tāds ir – atvērts, neko neprasa pretī, kāpēc nesagaida neko pretī?" Tātad, Ingmārs ir ticīgs cilvēks, viņš izceļas starp cilvēkiem, kas nav ticīgi. Cilvēki sāk analizēt: "Es arī gribu būt tāds kā Ingmārs! Kur viņš tādu attieksmi guvis? Vai baznīcā? Ejam skatīties, kas tur notiek!" Šādā veidā daudzas ģimenes, īpaši Tukumā, sāka ieklausīties. Ļoti strauji draudze palika gados jaunāka, jo cilvēki satikās ne tikai baznīcā, bet arī ārpusē veidoja savstarpējas attiecības. Mēs rīkojām *barbekjū* pēcpusdienas baznīcas dārzā, ģimenes svētkus pie baptīstiem Tukumā, visur pūlējāmies kopā, un visi redzēja, ka ticīgie parasti cilvēki.

A.P. Kā Jūs komunicējat, esot kopā ar jauniešiem Ilūkstē?

I.Z.: Visi pasākumi, ko organizējam, nav lai ieinteresētu vai noreklamētu Dievu. Man nav pienākums pārliecināt cilvēkus, bet pateikt, padalīties ar to, ko es pats izdzīvoju. Svētajos Rakstos skaidri un gaiši ir pateikts: **"Ticība rodas no klausīšanās, dzirdēšanas!"** Mans uzdevums ir panākt, lai cilvēki dzird. Ne jau es esmu Pestītājs vai Jēzus, es esmu priesteris, draudzes gans, kuram ir "jāiesēj" sēkla cilvēku sirdīs, un pēc tam katrs pats šo sēklu attīsta un ar Dieva žēlastību "kopj" un "audzē". Es neesmu tas, kurš vilina vai pārvilina. Tāpēc **man draudze ir viss novads, jo neatkarīgi no tā kāds viņš ir un kādas konfesijas, es mīlu katru, un esmu gatavs palīdzēt, doties un būt ar to cilvēku.** Līdz ar to šie pasākumi jauniešiem ir *būšana kopā*, nevis mēģināšana viņus dabūt baznīcā. Ja viņi nav baznīcā svētdienās, neatnāk, nekad neturu ļaunu prātu, jo zinu kam viņi *iet cauri*, pats reiz tam esmu gājis cauri bērnībā, kad *ar siksnu dzina uz baznīcu*. Toreiz man nepatika tie visi baznīcas pasākumi, līdz ar to, es saprotu jau-

niešus. Parasti, gads mums ir ļoti piesātināts ar dažādiem pasākumiem. Paģājušajā gadā ar jauniešiem apmeklējām pansionātus, iepriecinot cilvēkus, bija velobrauciens, dažādi koncerti, došanās uz Daugavpili slidot, Baznīcas nakts pasākumi, izbraucieni dabā aktīvi atpūsties. Šogad mums ir ielānāts pārgājiens pa novadu un svētceļojums uz Aglonu. **Būšana kopā – tas ir vissvarīgākais.**

Ja mācītājs vai priesteris sāk *skaldīt* cilvēkiem teoloģiju, kuriem tā jau ir *saskaldīta ikdienā* - satraumēta, saplēsta, nemāk sakārtot savas attiecības, nemāk būt cilvēks cilvēkam, tad šī teoloģija ir pilnīgi bezjēdzīga. Jo tādi cilvēki nevarēs saprast, ko nozīmē būt labās attiecībās ar Dievu. Ja viņi paši nav labās attiecībās ar sevi un līdzcīvēkiem. Priesterim šajā pamatlīmenī noteikti jāveido cilvēciskā izpratne, draudzība, savstarpēja uzticība. Jāsaprot un jāparāda, ka Dievs nav tāds. **Attiecības ar Dievu nav aizdomas un neuzticēšanās, bet gan attiecības, tāpat kā mums cilvēkiem vienam ar otru. Viss ir tendēts uz attiecībām, un tās spēj būt vienkāršas.**

A.P. Kā saprotu, Jūs protat savienot laicīgo ar garīgo, un ikdienā veicat gan priestera pienākumus, gan arī atrodat laiku sportošanai, un nodarbojaties ar citām aktivitātēm?

I. Z.: Man draudzes uztvere nav baznīcas sienas. Baznīca kā ēka ir vieta, kur mēs *kā ģimene pulcējamies pie pusdienu galda*, gan visas paaudzes, gan interešu grupas. Un priesterim šajās interesēs jāiet līdzī. Svētā Mise ir pestīšanas dievkalpojums, kurā Kristus parāda savu dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos, Un draudze tajā ņem dalību. Mēs ticam, ka tiekamies pie *galda*, pie kura Jēzus pēdējās vakariņas dalīja maizi. Ik reiz dievkalpojumā mēs katrs saņemam *garīgo ēdienreizi*. Izejot no baznīcas, katrs dodamies savās gaitās, un priesterim ir jāiet līdzī. Baznīcai ir liela nozīme, tur norit sakramentālas norises un liturģiskā pielūgšana, Baznīca ir svarīgāko dzīves posmu pulcēšanās vieta. Tā ir Svētā Mise ik svētdienu, tās ir kristības, bēres, laulības. Bez baznīcas, tie nav iedomājami ticīgam cilvēkam. Tā ir kā ģimene, stipra, ar pamatu un konkrētu vietu. Ejam, darbojamies ārpusē, ikdienā, bet atgriežamies pie *garīgā galda* draudzes baznīcā.

A.P. Tuvojās Lieldienas, valstī noteikti pulcēšanās ierobežojumi, un kā zināms baznīcās uz dievkalpojumiem ierasties ir liegts. ko Jūs iesakāt tiem cilvēkiem, kuri ir vientuļi, bez ģimenes un iespējām ar kādu dalīties Lieldienu priekā?

I.Z.: Katru reizi pirms lieliem svētkiem, un reizi mēnesī, es apciemoju vientuļos un vecos cilvēkus viņu mājās. Aizbraucu ar sakramentiem, aizvedu dievmaizi un uzklausu grēksūdzi, veltu laiku cik iespējams. Tādi man ir 16 cilvēki, pie kuriem es braucu. Draudzēs ir pieejama informācija, nepieciešamības gadījumā, priesteris aizbrauks, cilvēkiem ir iespēja piedzīvot svētkus. Svētkus var baudīt caur televīziju, radio vai interneta starpniecību, skatoties, klausoties pārraidēs, dievkalpojumu norises. Mans ieteikums, kad piedalāties dievkalpojumos attālināti, nedariet ne kādu mājas soli, bet apsēdieties un koncentrējieties tikai uz dievkalpojumu. Veltiet laiku Dievam, lūgšanām, tad būs svētku sajūta. Veltiet laiku arī saviem tuviniekiem, kas *nav pašizolācijā*.

A.P. Svētki būs, un tie paies. Pašreiz valstī sarežģīta situācija, daudzi cilvēki dzīvo neziņā par tālāko. Vīruss apstādinājis daudzus procesus. Kāds ir Jūsu vēlējums, ieteikums cilvēkiem, pārvarot šo laiku?

I.Z.: Cilvēkiem vienmēr ir dota izvēles iespēja no Dieva. Tā mums ir liela dāvana, mēs bieži to nenovērtējam, izmantojam tikai kādām sīkām lietām. Izmantot savu brīvo gribu, lai šī iekšējā brīvība netiek ietekmēta no apkārtējiem faktoriem. Tas ir ļoti svarīgi, lai cilvēks būtu nobriedis, viņam jāsaprot, ka viņu nedrīkst nekas ietekmēt no ārpusē, un jāpaliek stabilam savā iekšienē. Izvēlēties informāciju, kura ir svarīga un noderīga. Tas nav tikai Covid19 vīrusa laikā, bet vienmēr, arī ikdienas attiecībās. Labāk doties ārā pastaigā. Es savu "Evaņģēlijs uz krēslīņa" raidījumu veidoju, dodoties kustībā ārpus mājas, un aicinu cilvēkus darīt to pašu. Mans vēlējums pēc Lieldienām, un arī pēc katras nodzīvotas dienas uz šīs pasaules: **"Paliekam brīvi, lai mūs neietekmē negācijās, un brīvība ir jābalsta uz kaut kā lielāka un cēlāka. Ticīgiem es saku – jābalstās Dievā!"** Iekšējā pasaule tiek satricināta tik lielā mērā, liekas, ka pamati no kājām ir izsisti, un kur tagad tā brīvība, bet re, šeit ir Tas Pamats – Dievs, pie kura es varu apstāties un līdzās stāvēt stabili. Būt brīvam, smaidīt un neuzņemt cita sliktu garastāvokli, bet dāvāt savu - labo garastāvokli!

Ar priesteri Ingmāru Zvirgzdiņu sarunājās:

Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

Teksts un vizuālais noformējums: Aija Piļka.

UZPLAUKSTOT KLUSUMĀ

ILŪKSTES NOVADA
KULTŪRAS UN TŪRISMA
AĢENTŪRA

Marta vidū Latvijā uzliesmoja "COVID-19" vīruss, kas ietekmē darbu dažādās nozarēs, kas ir ietekmējis arī ikkatru mūsu ikdienu.

Arī kultūras un tūrisma jomās ir ieviestas korekcijas. Plānotie pasākumi un norises ir atcelti, pulcēšanās dažādās vietās ir liegta, amatiermākslas kolektīvu mēģinājumi nenotiek. Ir neziņa par to, cik ilgi būs noteikti ierobežojumi un kādi piesardzības pasākumi būs jāveic arī turpmāk.

Lai arī cilvēka acij kultūras un tūrisma dzīve ir šķietami ieslīgusi "ziemas miegā" un dziļā klusumā, tomēr ikdienas darbs nav apstājies, šim laikam piešķirot citu nozīmi...

Ieejot 2020. gadā, Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūrai tika izveidots organizācijas logo, kas turpmāk tiks lietots visos Aģentūras publicitātes materiālos un veidlapās. Logo dizains simbolizē atvērtu logu sevī un skatienā uz pasauli – lai mūsu sirds horizonti ir plaši! Apaļā loga forma – kā mūžības un nebeidzamā laika ritējuma simbols. Logo pamatā ir izvēlēta zaļā krāsa – mums tik tuvā, kā novada himnā skan „Ilūkstes novads – Sēlijas villaine zaļā”... Par logo dizaina izstrādāšanu sakam paldies grafikas dizaineri Madarai Pastarei.

Lai arī šajā pavasarī mums nav sanācis tikties skaistos pasākumos, tomēr ir vērts pieminēt, ka gadu sākām krāšņi!

Šī gada sākumā jau ir notikušas gan balles, gan diskotēkas, gan jauns pasākums bērniem. Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūra organizēja līdz šim vēl nebijušu atrakciju – diskotēku piepūšamajās atrakcijās ar gaismu un skaņu šova elementiem, pulcējot 105 bērnus. Vēl īpašs notikums kultūrā - ar sveicieniem no režisora Viestura Kairiša - Subatē pirmizrādi piedzīvoja filma „Pilsēta pie upes” („Piļsāta pi upis”). Priecīgā atkalredzēšanās mirkli filmas radošā komanda sastapa subatīšus un novadniekus, kuri piedalījās filmēšanas procesā, atbalstīja to un palīdzēja viesiem justies labi mūsu novada mazpilsētā. Tiekoties ar sanākušajiem skatītājiem, mākslinieki savā uzrunā vēlreiz atgādināja par Subates, kā pilsētas, neatkārtojamo arhitektūru un dalījās priekā par pilsētas neskarto kultūrvēdi un cilvēku atvērtību. „Filmas norisei tika meklētas izcilas vietas. Un mēs zinām, ka jūs neesat Latgalē... Subate ir unikāla! Tas ir tik skaisti, ka par spīti visai ekonomiskajai krīzei, jūs te dzīvojat, jūs te esat palikuši!” - uzsvēra radošā komanda. Turpinot stāstu par Subati, jāpiemin pasākums, kas tika dāvināts, kā košs zieds! 6.martā Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūra Subatē organizēja pasākumu “Mēs tiekamies martā...”, kas pulcēja ap 50 subatīšus un viesus. Par burvīgu un atraktīvu gaisotni pasākumā rūpējās Māris Susejs. Izpēlējot un izdejojot uzdevumus, pasākuma dalībnieki veidoja kopīgu omulīgu un draudzīgu atmosfēru visa vakara gaitā.

Lai arī šis gads vēl ir tikai pirmajā pusē, jau droši varam apgalvot, ka šī gada viens no spilgtākajiem un gaidītākajiem notikumiem tūrsimā un kultūrā ir daudzsērīju filma “Neatklātā Sēlija”, tās veidotājs žurnālists un režisors Sandijs Semjonovs. Filma aizraujošā un izzinošā veidā stāsta par mums pašiem, par sēļu kolorītu, par dabas varenību, vietu savdabību, te no jauna uzdzirkstī sēļu možais gars un vien mums raksturīgās iezīmes, mums kopā atklājot šo vietu no jauna un ļaujot iemirdzēties Latvijas piektajai zvaigznei - Sēlijai! Ilūkstes novads ir piederīgs vēsturiskajam Sēlijas novadam, savu kultūrvēsturisko piederību un vien sēļiem raksturīgās iezīmes vēlamies pasvītrot, nevis izsvītrot!

Darbs Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūrā nav apstājies, šajā nosacītajā klusuma periodā plaucējam jaunās iecerēs. Šobrīd ir uzsākts darbs pie Aģentūras mājaslapas izstrādes (bezmaksas platformā mozello), lai elektorniskā formā daudz ātrāk un ērtāk jebkurš interesents varētu uzzināt par aktuālo kultūrā un tūrisma mūsu novadā, ikdienas darbā izmantojam arī sociālo tīklu priekšrocības. Izstrādājam arī jaunu novada tūrisma bukletu drukātā formātā. Vēlamies stiprināt sadarbību ar medijiem un izmantot citas platformas novada norišu popularizēšanai. Plānojot pasākumus, rakstām arī projektus, lai piesaistītu Valsts kultūrkapitāla fonda līdzekļus.

Šobrīd visu iecerēto pasākumu plānotā norise ir “gaidīšanas režīmā”, skaidrībai ieviešoties tikai tad, kad valstī būs stabilizējusies situācija. Visu pirms svarīgākā ir mūsu katra veselība, bet atsākoties aktīvajai darbībai, šogad plānojam gan mazākas formas pasākumus (aktivitātes bērniem, kocertus, teātra izrādes, kino vakarus, pārgājienu, tirdziņus), gan vairākus vērienīgus pasākumus, svinot Novada svētkus, Sēlijas tautas mākslas svētkus “Sēlija rotā”, Subates pilsētas svētkus, kas notiks sadarbībā ar skolu, organizējot subatīšu salidojumu. Šogad plānojam organizēt arī tūrisma ralliju, bet Dvietē, ar biedrības “Dvietes vīnogas” gādību, notiks tradicionālie Paula Sukatnieka dārza svētki. Jāatzīmē, ka novembrī Ilūkstes novadā notiks valsts mēroga pasākums “Karavīrs laikmetu griežos”, kas pulcēs ap 300 jauniešus vecumā līdz 18 gadiem no dažādām Latvijas jaunatnes organizācijām – no biedrībām “Latvijas Mazpulki” un “Latvijas Skautu un gaidu centrālā organizācija”, Jaunsardzes centra. Pasākums ikgadu notiek dažādās Latvijas vietās. Savā 10. jubilejas gadā, par pasākuma norisi ir izvēlēts mūsu novads! Pasākumu organizē biedrība “Latvijas ģenerāļu klubs” un Aizsardzības ministrijas Jaunsardzes centrs sadarbībā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem un Ilūkstes novada pašvaldību.

Lai arī šie straujie notikumi, saistībā ar “COVID-19” vīrusu ir ieviešoties nopietnas izmaiņas dažādās sfērās un cilvēku sadzīvē, ir jādomā, ka mainot ikdienas paradumus, mēs mainām sevi... Varbūt šis var kļūt par laiku, kad vairāk kā citkārt, ļaut sev ievilkēt elpu, radot mieru sevī, liekot no jauna iemācīties satvert prieku mazās lietās, saskatīt skaisto apkārt, novērtēt to bagātību, kas mums pieder, priecāties par kopā būšanas mirkli. Vairāk daloties ar sastapto prieku, grūtsirdību slēpjot zem kāda akmeņa, ar smaidu atvērt otra sirdi... Varbūt kādam šis laiks liek pārskatīt un pārkārtot savu vērtību un prioritāšu skalu! Kopā mēs veidojam savu ikdienas ceļu, no mazām tikko iemītām takām, līdz drošam, platam, pārskatām ceļam. Arī kultūra sākas mūsos pašos - cieņpilnā attieksmē vienam pret otru, sapranē, saskarsmes formā, attieksmē pret notikumiem, redzēto un piedzīvoto. Mēs esam viens otram!

Mēs, Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūra strādājam pie sava darba pilnveides! Tādēļ, aicinām arī Tevi dalīties ar saviem priekšlikumiem saistībā ar kultūras un tūrisma jomu novadā! Mūsu epasts: tic@ilukste.lv.

Ceram, ka jau ļoti drīzi varēsim aicināt uz atkal tikšanās! Sekojiet līdzi informācijai!

Skaistu pavasari vēlot, Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūras radošā komanda!

Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūras
direktora p.i.

Madara Pavlovskā

Foto: Ilūkstes pilsētas strūklaka.

Ik nedēļu Aģentūra savā sociālo tīklu vietnē facebook.com Ilukste.Travel lapā publicē sajūtu fotogrāfijas, lai popularizētu mūsu novada skaistākās vietas.

Ilūkstes novada informatīvais izdevums
“Ilūkstes Novada Vēstis”
Sabiedrisko attiecību speciāliste: Aija Piļka
E-pasts: aija.pilka@ilukste.lv
www.facebook.com/Ilukstes-novada-vestis

Ilūkstes novada pašvaldība
Ilūkste, Brīvības iela 7, LV-5447
Tāl.: 654 47850
E-pasts: dome@ilukste.lv
www.ilukste.lv

Iespiešana: SIA “Latgales druka”
Maketētājs: Igors Madžulis
Tirāža: 600 eksemplāri
Par publicētajiem faktiem un skaitļiem
atbild teksta autori.